

tehtud.

mida enamik uske Piibli kohta ei ütle

Cary Schmidt

Originaalteos:
„Done. What most religions don't tell you about the Bible“,
autor Cary Schmidt

Tõlkinud Sulev Kivastik
Toimetanud Nele Otto, Helena Uleksin

Autoriõigus © Striving Together Publications 2005

ISBN 978-1-59894-304-7

Piibli eestikeelsed kirjakohtad on võetud netilehelt www.piibel.net,
1997. a tõlkest (© Eesti Piibliselts), kui pole märgitud teisiti.

Sisukord

Sissejuhatus	v
1. peatükk. Rohkem kui keha	1
2. peatükk: Kaks ainukest usku siin ilmas	9
3. peatükk: Tead, kuhu lähed	23
4. peatükk: Kaasasündinud viga	29
5. peatükk: Ainus Jumalale vastuvõetav makseviis	39
6. peatükk: Kas võin leida asendaja?	49
7. peatükk. Jumala ainus imeline asendaja	55
8. peatükk. Täielikult tasutud	63
9. peatükk. Suurim kingitus	73
10. peatükk. Kristusesse uskumine	81
Kokkuvõte. Uus loodu, uus elu, uus tulevik	93

Sissejuhatus

Kujutle, et Jumal tahab sinuga kahekesi maha istuda ja lasta sul küsimusi esitada, kahtlustest kõnelda ja väljakutseid esitada. Kas võtaksid Tema pakkumise vastu? Kas tahaksid uurida Tema väiteid ja mõista Tema kavatsusi? Kas tahaksid Temasse uskuda?

Sõber, Ta on esitanud sulle just sellise kutse. Jesaja 1:18 ütleb Piibel: „Tulge nüüd ja seletagem isekeskis, ütleb Issand ...“ Jumalat ei hirmuta sinu küsimused ega üllata sinu kahtlused. Hoopis vastupidi. Ta on täielikult teadlik sinu elu viimsestki piasjast ja ometi kutsub sind isiklikult tulema ja oma elu küsimustest Temaga kõnelema.

Loodan, et sa seda käesoleva raamatu vahendusel teedki. Leia vaikne koht, ava oma süda ja võta vastu Piibli sõnum, mida ususüsteemid lahjendavad ja moonutavad, kuid mis inimsüdame jaoks on lihtne ja vägev.

Piiblis on sinu elu jaoks uskumatult oluline sõnum ja ometi ei kuule sa seda enamiku kirikute kantslitest ega leia enamiku kristlike raamatute lehekülgedelt. See on sõnum, millest lapski aru saab ja mis ometi nii paljudele täiskasvanutele mõistetamatuks jääb. See on sõnum, mida saab mõistusliku arutluskäiguga tõendada, kuid ometi vaid lihtsa usu kaudu vastu võtta. See võib sinu elu igaveseks muuta. See on kõige olulisem sõnum, millele sa eales mõelda saad. See on sõna otseses mõttes elu ja surma küsimus. Kas ohverdaksid mõne minuti selle sõnumi mõistmiseks?

Ma ei tea, millises olukorras või kuidas see raamatuke sinu kätte satub, kuid ma ei usu, et see on juhus. Kas ehk otsid vastuseid elu kohta? Või suhtud küüniliselt organiseeritud religiooni, kuid tunned pisut huvi Jumala tõe vastu? Nüüdseks tead juba, et elu on enamat kui lihtsalt mööduv aeg, ning südames tajud, et oled ise enamat kui lihtsalt keha. Peab olema mingi mõte – kõige olemasoleva põhjendus. Peab olema lootus. Peab olema enamat kui lihtsalt sünd, elu,

surm ning lõputu ja sihitu evolutsioonitsükkel. Sinu väärtus peab olema milleski enamas ning sinu tulevik mõttekam. Sügaval sisimas sa *tead, et nii need asjad ongi, sest need* on kirjutatud sinu südamesse, söövitatud sinu südametunnistusse nagu sügavalt sissekootud lõim, mida on võimatu eemaldada. Need tõesed kuuluvad sinu vaimulikku geneetikasse. Sa tead, et oled loodud, kuna sinu maailmast nähtub mõistuslik kavandamine. Sa tead, et sinu Looja peab olema hea, kuna on loonud nii palju head. Ometi elad sa valu ja probleemide, küsimuste ja kahtluste maailmas. Elad maailmas, kus Jumal on andnud sulle piisavalt teavet, et Ta on olemas, kuid sügaval sisimas igatsed enamat. Sa *tead, et elus on enamat*, ja Jumal on töötanud andagi sulle enamat, kui hakkad Teda otsima.

Kas oled valmis hetkeks mõtlema sellele, et Jumal on tõesti olemas ning hoolib sinust? Kas oled valmis märkama usaldusväärseid tõendeid ja mõtlema, mida see võiks tähendada sinu elu jaoks?

Mis siis, kui sinu järeldused elu, surma ja igaviku kohta on rajatud puudulikele andmetele?

Oletagem hetkeks, et Jumal on tõesti olemas. Oletagem, et Ta on sind loonud ja armastab sind palavalt. Eeldagem, et Tal on sinu elu jaoks täiuslik ja igavene eesmärk, kuid et sina oled praegu pantvangis

halastamatu vaenlase käes, keda sa ei näe, aga kes tahab sind iga hinna eest hävitada. Eeldagem, et see armastav Jumal on asunud sind päästma ja see kõik toimub sinu nähtava argielu eesriide taga. Ehk pole sa sellele kunagi viivukski mõelnud? Kui sul oleks võimalus olla kindel selles, kus igaviku veedad; kui saaksid igaveseks kõrvale heita kõik hirmud, mis sul eales olnud, ning kui uskumatult armastav Jumal, kes seda kõike pakub, koputaks just praegu sinu uksele ja pakuks sulle päästet kõigest ebakindlusest ja hirmudest, kas laseksid Ta sisse? Kas annaksid Talle üldse võimaluse? Kas sa tahaks tunda seda Jumalat?

Kui sulle läheb korda, et Jumal sind armastab, siis palun anna Talle võimalus võtta ühendust sinu südamega käesoleva raamatu kaudu.

Loe edasi – usun, et see lugu meeldib sulle.

Rohkem kui keha

Ta istus minu vastas laua taga ja tunnistas avalikult, et esmakordselt viiekümne eluaasta jooksul ta otsib. „Viimase kolme aastaga olen saanud ateistist usklikuks. Arvestades kõike head ja halba oma elus, olen jõudnud järeldusele, et pole mingit põhjust, miks mu käsi oleks pidanud nii hästi käima. Hakkan juba Jumalat uskuma.“

Ta oli juhataja restoranis, kus mulle meeldis käia, ja ühel päeval tundsin südames vajadust rääkida talle sellest sõnumist, mida siin raamatus ka sinuga jagan. See oli meie kolmas omavaheline vestlus ja esimest korda elus hakkas ta mõistma, et elu peab olema

enamat kui lihtsalt aja kulg ning tähenduseta asjaolude ja juhtumuste jada. Ta tunnistas, et tal on küsimusi, ja ta lootis, et elu kätkeb enam, kui ta praegu mõistab.

Meie vestluse lõppedes küsisin talt viisakalt, kas tohin edaspidigi tema küsimustele vastata ja neid teemasid temaga arutada. Mis oli tema vastus? „Igatahes, nii kaua kui te minu küsimusi pahaks ei pane.“

Sestpeale lubasin anda talle palju mõtteainet ja toetada neid mõtteid Piibli kirjakohtadega, mida ta saaks ise järele kontrollida.

Samamoodi tahaksin koos sinuga teele asuda ja tutvustada sulle mõtlemiseks esimest olulist tõe.

Sõber, sa oled enam kui vaid keha!

Vastupidiselt massikultuuri sõnumile tead sa sügaval südames, et oled enam kui liha, veri ja juhuslikult arenenud bioloogilised ained. Pead mõistma, et sa oled palju enam kui see, mida sa igal hommikul raseerid, pesed ja riietad!

Jeesus on öelnud: „Elu on enam kui toidus ja ihu enam kui rõivas“ (Luuka 12:23). Samuti on Jumal öelnud oma Sõnas: „Teie vaim ja hing ja ihu olgu tervikuna hoitud laitmatuna meie Issanda Jeesuse

Kristuse tulemiseks“ (1. Tessalooniklastele 5:23b). Jaakobuse kirjas 2:26 ütleb Jumal: „Ihu ilma vaimuta on surnud.“ 2. Korintlastele 4:16 teeb Jumal vahet „välise inimese“, meie ihu ja „seesmise inimese“, meie hinge ja vaimu vahel: „Kuigi meie väline inimene kulub, uueneb seesmine inimene ometi päev-päevalt.“

Oleme enamat kui keha. Miks on see nii oluline?

Kõigepealt tähendab see, et sul on oodata enamat kui vaid surma. Mõtle sellele. Kui sa pole enamat kui keha, siis on sul tegelikult oodata vaid surma. Kuidas saab keegi olla tõeliselt õnnelik, kui see ongi kõik, mida tulevik toob? Kui see on sinu elu lõpp-punkt, siis mis tähtsust millelgi muul üldse on?

Teiseks tähendab see, et sul on väärtus. Kui oled enamat kui eriskummaline bioloogiline juhus, siis oled sa loodud. Kui sa oled loodud, siis on sul väärtus oma Looja jaoks. Sul on tähendus ja mõte ning elu on enamat kui saatuse poolt kokkulükitud juhuseigid.

Kolmandaks tähendab see, et sul on lootust. Sinu elu ei piirdu vaid kehalise elu ja surmaga. Sa võid olla täis lootust, et saad üle oma praegustest raskustest ning jõuad kunagi välja millessegi palju paremasse.

Kas sa oled kunagi kuulnud ütelist „raske elu ja seejärel surm“? See on küll üpris lootusetu vaade elule ja kindlasti mitte see, mida Piibel selgesti õpetab. Jah,

elu on vahel väga raske ja väga ettearvamatu. Jah, kõik surevad lõpuks ära. Kuid Jumala sõnumis sulle on enamat! Elu on enamat, kui näha võib, ja sinu lugu on enamat kui lihtsalt aeg.

Kas soovid tõestust? Olgu. Südametunnistus.

Sul on südametunnistus.

Kuidas saab bioloogilises aines iseenesest tekkida südametunnistus? Samahästi võiks öelda, nagu saaksin solvata oma külmkapi tundeid. Südametunnistus on seotud hinge ja vaimuga, aga lihast ei tulene vaimulikke asju. Liha on lihtsalt liha – see ei tunne end ei hästi ega halvasti, see on lihtsalt olemas ja mädaneb, kui elu on lahkunud. Ma ei taha kuidagi liialdada, püüan olla kõigest selgesõnaline.

Sõber, sinu südametunnistus tõestab, et sul on hing. Südametunnistus on sinu sisemine tunnetus õige ja vale kohta. Südametunnistus on sulle Jumalalt antud tunnetus oma Looja ja Tema kõlblusnormide kohta kõiges loodus.

Tõsiasi, et inimesed üle kogu planeedi vaistlikult midagi kummardavad, on tõestus, et Jumal on selle kirjutanud nende südamesse. See on osa meie vaimulikust geneetikast. Kuhu sa ka ei läheks, leiad ikka, et iga inimene kummardab midagi või kedagi. Isegi ateist, kes eitab Jumala olemasolu, otsustab

kummardada iseennast ja temast endast saabki talle jumal.

Pauluse kirjas roomlastele esitab Jumal süüdistuse inimeste vastu, kes eitavad seda, mille Tema on selgesti nende südamesse kirjutanud ja mida neile ilmutanud.

Ta ütleb: „Tema nähtamatu olemus, tema jäädav vägi ja jumalikkus on ju maailma loomisest peale nähtav, kui mõeldakse tema tehtule, nii et nad ei saa endid vabandada“ (Roomlastele 1:20). Sama peatüki 19. salmis ütleb Jumal, et Ta on ilmutanud end iga inimese sees, 21. salmis aga selgitab, et kui me tahtlikult otsustame eitada seda sisemist tunnetust, mattub meie süda pimedusse.

Taas ütleb Ta, et Tema seadused on kirjutatud inimeste südamesse, „näidates seega, et seadusepärane tegutsemine on kirjutatud nende südamesse; ühtlasi tõendavad seda ka nende südametunnistus ja nende mõtted“ (Roomlastele 2:15).

Mida see kõik siis tähendab? Jumal väljendab seda üpris lihtsalt kirjakohas Roomlastele 1:20. Me „ei saa endid vabandada“.

Eitada Looja olemasolu või Tema huvi meie elu vastu tähendab sõna otseses mõttes eirata oma südametunnistust ja tõe, mille Jumal on kirjutanud meie südamesse.

See kõik osutab ühele esmatähtsale järeldusele. Meie suhe Jumalaga on kindlasti kavatsuslikult mõeldud toimima usu, mitte nägemise kaudu. Jumal ütleb seda nii: „Usu kaudu me tunneme, et maailmad on valmistatud Jumala sõna läbi, nii et mitte sellest, mida võib näha, ei ole tekkinud [ingl „tehtud“, (tlk)] see, mida nähakse“ (Heebrealastele 11:3, 1968. a tõlge, © The British and Foreign Bible Society).

Tehtud asjad (sina ja mina) pole tehtud nähtavatest asjadest (see tähendab maailmast meie ümber). Teisisõnu sellel, kes sa oled, kust sa tuled ja kuhu lähed, on rohkem pistmist nähtamatute kui nähtavate asjadega.

Tuult pole näha, kuid sa tead, et see on olemas. Õhku pole näha, kuid sellest sõltub sinu elu. Lootust, rõõmu ega rahu pole näha, kuid südames igatsed sa meelegeitlikult nende järele. Jumalat pole näha, kuid sa tead, et Ta on olemas, ning sinu süda igatseb, et Tema sind armastaks ja võtaks sind täielikult omaks.

Kas oled enamat kui keha? Kindel see! Sinu keha on kõigest sinu tõielse mina ajutine elukoht. Jumal nimetab seda koguni telkhooneks või telgiks (2. Korintlastele 5:1). Nii nagu sa võtad igal õhtul seljast ühed riided ja paned järgmisel hommikul selga teised, nõnda lahkud sa ühel päeval oma kehast.

Meie nimetame seda surmaks, mis sõna otseses mõttes tähendab lahutust. Sinu hing lahkub oma telgist. Sel hetkel lakkab sinu keha hingamast, liigutamast ja toimimast, kuid tegelik sina – sisemine inimene – elab vägagi ehtsalt edasi. Jah, sa oled palju enamat kui keha. Kanna oma keha eest hoolt, kuni see sul on, kuid ära keskendu kehalisele niivõrd, et sul jääb tabamata see, „mida silm ei seleta“. Sa oled hing. Sul on südametunnistus. Sa oled loodud ja sa lähed korda. Sul on väärtus. Sul on igavene eesmärk. Sul on Looja, kes ootab pikisilmi, et märkaksid neid juhtlõngu – näeksid südamega seda, mida silm ei seleta. Ta on andnud sulle palju teavet, et otsad kokku viia, ja ootab, et tuleksid ise Tema juurde.

Selle peatüki lõpetuseks on mul sulle väike ülesanne. Efeslastele 1:18 on palve, mis ütleb järgmist: „valgustades teie südame silmi, et te teaksite, milline lootus on tema kutsumises.“ Teisisõnu on sul teinegi paar silmi, südame silmad, ja need võivad näha kas õigesti või mitte.

Kas tahaksid öelda Jumalale siira südamega järgmise lihtsa palve, enne kui edasi loed?

„Jumal, ma mõistan ja nõustun, et olen enamat kui keha ning et vaimulikus elus võib olla paljutki, mida ma ei näe ega mõista. Kui ma neist asjust loen, siis palun

ava mu südame silmad ja aita mul näha, mis mul on jäänud märkamata. Ma tahan tõesti tunda tõe. Aamen.“

Kaks ainukest usku siin ilmas

Kui palju uske maailmas on? Sadu? Ehk isegi tuhandeid? Kui tahta mõista kasvõi ainuüksi Ameerikas levinud kõiki uskumissüsteeme ja usustruktuure, siis võib see olla ületamatult raske ülesanne. Parasjagu segadust ja raskusi tekitab ka juba see, kui püüda välja selgitada, mis usus mida usutakse ja mille poolest need üksteisest erinevad.

Tegelikult näib, et viimasel ajal on kombeks heita need kõik lihtsalt ühte patta ja öelda: „Need kõik on samad. Me kõik oleme teel samasse kohta nii kaua, kui vaid usume!“ Ehkki nii on mugav mõelda, pole see kuigi mõistlik. Mida neis uskudes ühe või teise asja

kohta usutakse, on väga varieeruv. Tegelikult on mõned ususüsteemid oma põhialustelt täiesti vastandlikud. Mõte „Kõik teed viivad ühte kohta!“ kõlab kenasti, kuid see teooria ei pea vett ning seda ei toeta ka Piibel.

Kuidas siis sõeluda välja kõik religioossed sõklad ja jõuda asja tuumani? Kuidas eristada tõe eksitusest, fakti väljamõeldisest? Kuidas teha vahet tõelise Jumala kavandi ja inimese odava jäljendi vahel? Vastus neile küsimustele on lihtsam, kui arvatagi oskaks.

Läheme tagasi minu esialgse küsimuse juurde. Kui palju uske maailmas on?

Kas usuksid, et põhimõtteliselt on neid ainult kaks?

Asi on nii, et kõik usud siin ilmas saab jagada kahte liiki. Kui kõrvaldada kõik väline – alates pisematest erinevustest suuremate teoloogiliste lahknevusteni –, siis jõuab üsna hõlpsasti otse asja tuumani.

Mõtle sellele: enamik uske nõustuvad sellega, millest oli juttu meie esimeses peatükis. Suurem osa inimesi tunnistab looja ja vaimuliku maailma olemasolu. Erinevused hakkavad avalduma looja määratlemises ja vaimuliku maailma mõistmises.

Kõige tähtsam erinevus usugruppide vahel seisneb tegelikult nende õpetuses selle kohta, kuidas *tunda Loojat ja kuidas pääseda rahusse* teises ilmas

– kuidas jõuda Jumalani ja kuidas pääseda taevasse. Mingis mõttes tegeleb enamik maailma uske neile kahele põhiküsimusele vastamisega.

Niisiis, kuidas jagada need paljud keerukad uskumussüsteemid kaheks?

Selleks aitavad meid kaks sõna: TEE ja TEHTUD. Pea need sõnad meeles, sest selle raamatu lõpuks saad aru, et need on väga olulised. Kõigepealt vaatame, mis on TEE-usud. Need on õigupoolest *ususüsteemid*. Nende keskseks sõnumiks on see, mida sa pead TEGEMA, et saavutada Jumala õigeksmõist ja teenida välja pääs taevasse. Nende uskude ühine arusaam on, et inimene on kuidagimoodi Jumalast lahutatud ja peab midagi TEGEMA, et Tema juurde tagasi saada. Nendes süsteemides on Jumal nagu endast väljas asendusõpetaja, kes on tõeliselt vihane, et inimesed halvasti käituvad. Ta on kusagil üleval taevas, tõre kogu inimkonna peale, et see teeb Teda pahandavaid asju, ja ootab, et kõik heastaksid oma pahateod hea TEGEMISE kaudu. Ta istub oma troonil, käed ristas, ja ootab, et inimkond heastaks või lunastaks oma eksimused heategude või usutalituste sooritamisega.

Arusaamad, mida Jumal tahab, et me TEEKSIME, on väga erinevad, seetõttu ongi nõnda palju eri uskumussüsteeme. Aga asja olemus on ikka sama, sest

kõigis nendes uskudes on sõnum lihtsalt „TEE!“ – „Tee õiget asja, ära tee valet asja ja kuidagimoodi lubab Jumal sind taevasse!“. Seda võib võrrelda makaronijuusturoaga, mida saab valmistada viiekümne kahel eri moel. Roog aga on ikka sama. Samuti on sama iga sellise usu sisu ja keskne sõnum: „Jumal on sinu peale pahane, nii et hakka targu head tegema, et Talle rõõmu teha!“ Selles TEE-kategoorias on igal usul erinev nimekiri „TEE“-dest ja „ÄRA TEE“-dest. Mõnes on see nimekiri äärmiselt pikk ja tüütav: „Tunnista oma patud, lase end ristida, anneta raha, lase end leeritada, aja pea paljaks, müü lennujaamas lilli, käi ükselt uksele kirjandust müümas ...“ Nimekiri on sama lõputu nagu inimeste kujutlusvõime. Ja iga aastakümnega tekib juurde uusi uske uute nimekirjadega.

Teistes süsteemides on asi lihtsam ja üldisem: „Ole hea, ole viisakas ja püüa üldiselt kaaluda oma halvad teod üles heade tegudega.“

Mõne süsteemi puhul on nimekiri äärmuslik ja isegi pentsik – nõutakse enesevigastamise, laste ohverdamise, enesetapu, mörva ning piinarikka kinnisidumise või patukahetsuse rituaale.

Igal juhul on peamine taotlus ja keskne sõnum samad: peab pingutama, et jõuda Jumala juurde. Peab täitma Jumala nimekirja punkte, TEGEMA Jumala

nõudmiste järgi, lepitama Jumala viha ja teenima välja Jumala andestuse. Need süsteemid on religioosse orjuse ülim vorm miljonitele inimestele üle kogu planeedi. Inimesed, kes neid järgivad, on hirmu pantvangid ning keerukate usulise käitumise süsteemide ikkes, mis nende veendumuse kohaselt annab neile tagasitee Jumala juurde ja igavese elu.

Ehkki TEE-usud erinevad suuresti oma stiililt ja struktuurilt – neid on paljudele eri maitsetele –, on need kõik viimseni rajatud vastuvõtmisele tegude põhjal. Jumal on kubjas ja meie, inimesed, orjatöölised. Selleks, et Jumal saaks meid armastada ja vastu võtta, tuleb meil targu TEHA seda, mis Talle rõõmu valmistab.

Kõige kurvem nende süsteemide juures on, et need pakuvad vaid meelegeid ja orjust. Lõpuks jätavad need inimsüdamesse tunde, et Jumal on nad välja praakinud, ja kummitava küsimuse „Kas ma olen ikka teinud piisavalt?“. Need jätavad mulje, et Jumal on pigem orjapidaja kui taevane Isa, ning sinu süda tunneb *kõike muud kui* Jumala ligiolu.

Need süsteemid täidavad südame näriva kahtlusega. Äkki olen ma midagi tegemata jätnud? Äkki pole ma suutnud Jumala nõudeid täita? Äkki täidan valesid nimekirja punkte? Äkki on mu nimekirjast

puudu mõni oluline punkt? Kas olen olnud küllalt hea? Kui hea on küllalt hea? Äkki pole ma olnud küllalt hea?

Need süsteemid sobivad suurepäraselt varakate ja vägevate uskude ülesehitamiseks, kuna teevad inimesed orjadeks, kuid ei aita kuidagimoodi vaigistada sisemisi hirne ega igatsusi meie südames. Need ei aita kuidagimoodi tervendada südametunnistust ega tegelikult anda meile Jumala õigeksmõistu. Need ei tee meid kuidagimoodi isiklikult tuttavaks armastava taevase Isaga, kellest räägib Piibel.

Vaata, neid süsteeme vaadeldes peame esitama hoopis küsimuse: „Mida on öelnud Jumal? Millised on Jumala juhised Temaga suhete taastamise ja Temalt elu saamise kohta?”

Väga vähesed taipavad, et ükskõik millise TEE-usu vastuvõtmine tähendab sisuliselt Piibli-keskse õpetuse kõrvaleheitmist. Loe järgnevaid kirjakohti ise ja mõtle järele, mida Jumal sulle ütleb.

„Siis ta päästis meid – mitte õiguse tegude tõttu, mida meie nagu oleksime teinud, vaid oma halastust mööda.“ (Tiitusele 3:5) Teisisõnu pole Jumala õigeksmõistu võimalik saavutada heade tegude tegemise kaudu.

Taas ütleb Jumal: „Seepärast et Seaduse tegude tõttu ei mõisteta kedagi õigeks tema ees, sest Seaduse

kaudu tuleb patutundmine“ (Roomlastele 3:20). Ta ütleb, et Jumala silmis ei saa ennast õigeks teha heade tegude tegemise kaudu.

Ja veel üks: „Aga sellele, kes tegusid ei tee, vaid usub temasse, kes teeb õigeks jumalakartmatu, arvestatakse õiguseks tema usk“ (Roomlastele 4:5). Selles salmis ütleb Jumal otsesõnu, et heade tegudega ei saavutata Jumala õigeksmõistu.

Kas Jumal saaks seda öelda veel selgemini kui nõnda: „Aga teades, et inimene ei saa õigeks Seaduse tegude kaudu“ (Galaatlastele 2:16)?

Veel ütleb Jumal, et Tema õigeksmõistu pole võimalik välja teenida. Ta ütleb kirjakohas Efeslastele 2:8–9, et pääste „ei ole teist enestest, vaid see on and Jumalalt, mitte tegudest“. Mõttele sellele! „Mitte tegudest.“

Mida see tähendab?

Eelnevat kokku võttes võib lihtsalt öelda, et sellel planeedil ei leidu ühtki TEE-nimekirja ega ole eales leiutatud ühtki ususüsteemi, mis teeks sind raasukesegi õigeks Jumala ees või tooks sind Talle ligemale.

Ma tean, mis sa nüüd mõtled. „Kuidas nii? Kindlasti on Jumalale meeltemööda, kui ma head teen.“ Selle juurde me veel jõuame. Heal elul on oma koht, kuid ära unusta, et me räägime Jumala juurde

tulemisest ja Temaga suhte loomisest. Räägime sellest, kuidas Temaga suhe taastada. Me ei räägi kõiksugu hüvedest, mis kaasnevad ausa ja õige eluviisiga ning heategevuseks annetamisega. Me esitame küsimuse, kas „nende asjade tegemine“ annab mulle plusspunkte Jumala ees. Kui ma neid asju teen, kas ta siis mõistab mind õigeks, võtab vastu, annab mulle andeks või armastab mind rohkem?

Enamik uske ütleb: „Jah ... siis kui sa täidad meie nimekirja punkte.“

Jumala enda sõnad sulle on aga: „Ei, mitte õiguse tegude tõttu, mida meie nagu oleksime teinud“ (Tiitusele 3:5). Ikka ja jälle ütleb Jumal Piiblis: „Sa ei saa teenida välja oma teed minu juurde. Sa ei saa TEHA midagi, et saavutada minu õigeksmõist või teenida välja minupoolne vastuvõtt.“ Ehk kõige karmimal kujul sõnastab ta selle kirjakohas Jesaja 64:5: „Me kõik oleme saanud rüvedaks ja kõik meie õigused on määrdunud riide sarnased; me kõik oleme närtsinud nagu lehed ja meie süü kannab meid ära otsekui tuul.“

Selles salmis ütleb Jumal: „Meid lahutab miski nii rängalt, et isegi sinu *parim käitumine on kasutu*.“ Heast käitumisest pole abi selle probleemi vastu, mis meid Jumalast lahutab. Sellest räägime hiljemgi, kuid praegu

pead mõistma, et Jumal pole meile kunagi öelnud, et teod toovad meile pääste Temalt.

Järeldus on järgmine. „TEE“ ei lahenda asja. Mitte kuskil Piiblis pole ühtki salmi, mis õpetaks, et Jumal võtab mind meelsamini vastu ja andestab mu patu, kui ma TEEN õigeid asju. Hea tegemine ei too õigeksmõistmist Jumala ees.

Miks? Jumalat ei huvita niivõrd see, kuidas ma käitun, kuivõrd see, kes ma olen. Ta pole niivõrd huvitatud minu üle valitsemisest, kuivõrd minuga suhtlemisest. Talle ei avalda muljet külm religioon. Ta soovib lähedast suhet. Ma ei TEE suhteid. Ma TEEN ära oma kohustused.

Tuleme selle mõtte juurde tagasi ühes järgnevas peatükis, kuid kõigepealt käsitlegem seda teist sõna – TEHTUD.

TEHTUD. Lõpetatud. Teostatud. Täielik. Lõpule viidud. Valmis. Korda saadetud. Täidetud. Täiuseni viidud. Milline suurepärase sõna!

Ehkki enamik maailma uske läheb TEE-kategooriasse, on olemas ka TEHTUD-kategooria. Piibli tõeline sõnum on TEHTUD. Teisisõnu, kõik, mis on tarvis sinu suhte taastamiseks Jumalaga ja sinu viimiseks igavesse ellu koos Temaga, on juba TEHTUD.

Ristil rippudes ütles Jeesus sõnad: „See on lõpetatud!“ Sõna-sõnalt tähendab see väljend „täielikult tasutud“. TEHTUD.

Need olid ühed Tema viimased surmaeelsed sõnad. Sel hetkel sündis Jeruusalemmas midagi hämmastavat. Templis, mis oli Jumala ligiolu sümboliks, oli eesriie, mis eraldas Jumala ligiolu pühimat kujutust väljaspoolsetest nähtavatest aladest. Jeesuse surma hetkel rebenes eesriie ülalt alla pooleks – Jumala ligiolu avati kõigile.

Sellega oleks otsekui korraga täielikult kõrvaldatud see, mis Jumalat inimesest lahutas, ja Jumal kutsus kogu inimkonda otse Tema juurde tulema. Jumal oleks nagu öelnud kogu inimsoole: „TEHTUD!“ TEHTUD ütleb, et „enam pole vaja midagi TEHA“. Hind on tasutud. Võlg on andestatud. Lunastus on täielik. Kui püüad seda välja teenida, selle saamiseks vaeva näha või midagi TEHA, raiskad oma aega. See on juba TEHTUD. Või nagu ütles Jeesus ristil: „See on lõpetatud!“

Mõtle sellele nõnda: kujutle, et oled oma perele valmistanud ette imelise jõuluhommiku. Oled raha kogunud, poode mööda käinud, pakkinud, kaunistanud ja teinud kõik ettevalmistused. Kujutle nüüd, et jõuluhommikul tulevad sinu lapsed jooksupä

trepist alla jõulupüha tähistama, kuid mahaistumise ja kinkide avamise asemel hakkavad palavikuliselt sinule head tegema. Hakkavad koristama garaaži, pesema autosid ja nõusid, viksima sinu kingi ja tegema kõike, mida aga märkavad. Kui sa just südamerabandust ei saa, siis oled ilmselt pettunud. Sa peatad nad ja ütled: „Mida te, lapsukesed, teete? Praegu pole aeg mitte heade tegude, vaid kingituste tegemiseks!“

Oletagem, et nad vastavad umbes nii: „Issi ja emme, saime aru, et me pole teie kingitusi väärt, ja otsustasime need välja teenida. Tahame teid teenida ja teile head teha, et võiksime olla teie helduse väärilised.“

Mida sa teeksid? Vist selgitaksid, et see on tarbetu. Ütleksid oma lastele, kui palju vaeva oled näinud raha kogumise, poode mööda käimise ja kinkide ostmisega. Sa ei soovi mitte niivõrd nende teenimist (vähemasti mitte veel), kuivõrd lihtsalt nautida jõuluhommikut ja pakkuda neile kingitusi – sinu armastuse tasuta väljendusi.

See ongi Jumala sõnum inimsoole. „Niikaua kui sa vaevad ennast TEGEMISEGA, jääb sul tabamata, mida mina olen juba TEINUD. Kingitus on ostetud, laud kaetud, enam pole tarvis midagi TEHA!“ Kõik ettevalmistused on tehtud. „Tulge nüüd ja seletagem

isekeskis ...“ Tema kutsub sind mitte Talle midagi TEGEMA, vaid hoopis Tema juurde tulema.

Niisiis, kui vaadata kõiki maailma uske, kas neid ongi õigupoolest ainult kaks? Nii ongi. Ainult kaks.

TEE või TEHTUD.

Seda võib sõnastada ka nii: religioon või osadus. Kas Jumal soovib seada sisse Tema juurde viivaid *süsteeme* või hoopis midagi isiklikumat – *osadust*? Ehk heidab olukorrale veidi valgust tõsiasi, et Ta käsib meil nimetada end Isaks. Ta soovib sinuga osadust. Ja lähedane osadus pole mitte TEGEMISE, vaid hoopis OLEMISE või OMA-TUNDE tulemus.

Kuna sa oled enamat kui keha ning sul on Looja, siis mil moel saab seda Loojat tunda? Millised on Tema vastused neile kahele küsimusele – kuidas Jumala juurde tulla ja kuidas taevasse pääseda? Tema vastused Piiblis on selged.

Sa ei saa välja teenida pääsu taevasse. Sa ei saa midagi TEHA, et sinna pääseda. Sa ei pääse omal jõul Jumala ette. Tema tahab enamat kui n-ö töövõtja-tööandja suhet. Ta tahab enamat kui külma religiooni. Ta tahab lähedast osadust.

Mis aga kõige olulisem, kõik vajalik sinu ja Jumala vahelise kuristiku ületamiseks on juba TEHTUD.

Sinul pole jäänud enam midagi TEHA, et tema õigeksmõistmine välja teenida või Tema pääste kätte võita.

Niisiis on maailmas tõepoolest vaid kaks usku. TEE ja TEHTUD. Kas oled jäänud TEE kammitsaisse? Kas oled langenud mingi ponnistamissüsteemi lõksu, ise seejuures arvates, et kulged õiges suunas? Kas püüad teenida välja oma teed Jumala juurde?

Tihti esitan ma inimestele sellise küsimuse: „Kui peaksid täna surema, kas läheksid taevasse?“ Huvitaval kombel vastab enamik: „Jah, minu meelest küll.“ Kui küsin põhjust, vastavad nad umbes nii: „Sest ma püüan olla hea inimene ja olen püüdnud teha head.“

Kas tead, mida nad sellega ütlevad? Ma TEEN. Sõber, kas oled TEGEMISE kammitsais? Kui nii, siis pole sa tabanud Piibli keskset sõnumit. Kui tugined ponnistustepõhisele religioonisüsteemile, ei ole sa õigel, Jumalast seatud teel Tema juurde.

Mida sina selle küsimuse peale ütled? Millele sina tugined? TEE või TEHTUD? Kas sul on religioon või osadus?

Tänan, et oled mind nii kaua välja kannatanud. Oleme jõudnud juba lugeda kakskümmend lehekülge, jäänud on veel umbes kaheksakümmend. Nüüdseks

tead, et oled enamat kui keha ja et Jumala juhistes Tema tundmaõppimise kohta puudub TEGEMINE.

Rühkigem edasi. Järgmises peatükis on üpris häid uudiseid, millest sa ilmselt kunagi kuulnud pole.

Tead, kuhu lähed

Kui mõistad, et oled enamat kui keha, siis võib sinus tekkida üks painav küsimus. Kui mu keha sureb, siis kuhu läheb ülejäänud osa minust? Kas ma jään lihtsalt planeedile Maa ringi hulkuma ja inimesi kummitama? Kas ma sünnin taas teist vormi eluks? Kas lähen puhastustulle ja üritan edasi oma taevateed välja teenida?

Kõigil on oma arvamus, kuid arvamustele ei saa oma igavest saatust rajada. Jällegi peame neile küsimustele vastust otsima Piiblist ja vaatama, mida Jumal tegelikult ütleb. Jah, Piibel ütleb, et sinu tegelik „mina“ elab pärast sinu keha surma kusagil edasi.

Heebrealastele 9:27 on kirjas: „Ja otsekui inimestele on seatud üks kord surra, pärast seda on aga kohus.“ Lihtsalt öeldes surevad kõik inimesed ühe korra ja siis seisame Jumala ees meie lõpliku ja igavese saatuse kindlaksmääramiseks.

Ühes järgnevatest peatükkidest tuleb juttu ka sellest, kuidas see kõik toimub, nii et ärme sellest praegu räägime. Praegu soovin lihtsalt, et mõtleksid järgmise küsimuse peale. Kas sa tahaksid teada, kuhu sa pärast surma lähed? Kui oleks võimalik kindlalt teada saada, kus sa igaviku veedad, kas sa tahaksid siis seda teada?

See ongi TEE-uskude probleem. Nad jätavad sind *kahtlemisse, mitte teadmisse*. Nad püüavad sind ebakindluse süsteemi lõksu. Nad jätavad sind juurdlema: „Kas olen teinud küllalt? Kas olen teinud õiget asja? Kas olen teinud seda õigesti?“ Lõpuks jäädki pead murdma: „Kuhupoole ma siis tegelikult teel olen?“

Hiljuti rääkisin neist asjust ühe naisega meie kogukonnast. Ta on hea naine austustvääriva eluviisi, õnneliku kodu ja usulise minevikuga. Ometi kui temalt küsisin, kas ta on kindel, et on teel taevasse, oli parim, mida ta vastata võis: „Ma loodan küll.“ Siis tekkis ta näole hämmeldunud ilme ja ta küsis lihtsalt: „Kas seda on võimalik kindlalt teada?“

Ehk mõtled sinagi praegu sedasama. Kas on võimalik kindlalt teada?

Sõber, hea uudis on see, et me ei pea selle küsimuse kohta oletusi tegema. Tegelikult Jumal ei *tahagi, et peaksid oletusi tegema või oma igaviku ees hirmu tundma. Ta tahab tõesti, et teaksid kindlalt, kuhupoole sa teel oled!* Ta on näinud palju vaeva, et anda sulle võimalus *kindlalt teada* sinu igavese saatuse kohta.

Tahan näidata sulle salmi, mida sa ilmselt pole kunagi näinud. Enamik usüsteeme püüab seda vältida. See on 1. Johannese kirjas 5:13: „Seda ma olen kirjutanud teile, kes te usute Jumala Poja nimesse, et te teaksite: teil on igavene elu.“ Kas tabasid ära? Jumal ütleb: „On võimalik *teada, et sul on igavene elu!*“

Mõttele hetkeks sellele. Lase sel endale kohale jõuda. Pea hetkeks selle üle aru. Jumal tahab, et sa *teaksid (kindla peale), kuhu sa lähed. Ta ei taha, et sa pead vaevaksid, kardaksid, kahtleksid või kahetseksid. Ta tahab, et sa teaksid.* See on üpris oluline salm!

Nüüd mõttele sellele küsimusele. Kas sina tead, kuhu lähed? Sa võid loota. Sa võid mõelda optimistlikult. Sul võib olla hea ettekujutus sellest, kuhu sa lähed, aga kas sa ka TEAD?

Sõna TEADMA hõlmab täit veendumust ja mõistmist. See kõrvaldab kahtluse, kõhkluse või

küsimuse. See tugineb tõsiasjale, mitte kahtlustega maadlemisele. Selles usaldatakse tõde ja ei lasta end häirida hirmust.

Mis tähendus on teadmisel, kuhu sa lähed? Kuidas saaks see teadmine muuta sinu elu?

Kõigepealt võtaks see täielikult ära surmahirmu. See on ehk suurim hirm kogu maailmas ja see teadmine võib täielikult kõrvaldada kõik kahtlused. Ei mingit hirmu! Jumal ütleb: „Jumal ei ole meile ju andnud arguse vaimu, vaid väe ja armastuse ja mõistlikkuse vaimu“ (2. Timoteosele 1:7). Jumala plaan sinu jaoks ei hõlma hirmu, vaid hoopis mõistlikku meelt ning väe ja armastuse vaimu.

Teiseks annaks see kogu sinu elule teistsuguse väljavaate. Sa hakkaksid elama millegi nimel, valmistuma millegi suurema jaoks kui elu, ootama midagi pärast surma. Lühidalt, sa saaksid lootuse!

Sõber, sa oled kuhugi teel. Ja Jumal ei taha, et peaksid kahtlema, kuhu. Ta tahab, et sa selle asja ära klaariksid. Ta tahab, et sa tugineksid sellele, mida TEAD. Ta tahab, et oleksid kindel selles, mis sinuga pärast surma juhtub.

Ta tahab, et sa TEAKSID, et sul on igavene elu.

Ehk pole sa seda salmi kunagi näinud. Ehk pole keegi sulle kunagi öelnud, et on võimalik saada vabaks

hirmust ja kahtlustest, mis surma teemal nii paljusid painavad. Loodan, et see on nii hea uudis, et loed edasi, sest lugu läheb veel paremaks. Kuid hoiatan sind ette, et on ka halbu uudiseid, millega tuleb silmitsi seista ja tegeleda, enne kui jõuame parima uudiseni, nii et pea vastu!

Kaasasündinud viga

„Kas olen sinu meelest halb inimene?“ küsis Julie üsna kõhklemisi, otsekui ei tahtnukski ta tegelikult vastust kuulda. Olin üliõpilane ja töötasin restoranis, tema aga oli minu kaastöötaja, kes oli olnud minu usu suhtes üsna kriitiline, isegi naeruvääristamiseni välja.

Paar õhtut varem oli ta ilmunud välja restorani sulgemise ajaks purupurjus olekus. Pärast klientide lahkumist hakkas ta minu usu vastu märatsema – sõna otseses mõttes Jumalat needma ja mulle ütlema, kui totter minust ikkagi on Temasse uskuda.

Nüüd, kõigest paar õhtut hiljem, koristamise aegu, kui parasjagu tolmuimejat lükkasin, pidas ta mu kinni ja küsis, kas ta on minu meelest halb inimene.

Tõtt-öelda tahtsin vaid öelda: „Kas arvad, et võid needa minu Jumalat, naeruvääristada minu usku ja tahad veel, et ma EI peaks sind halvaks inimeseks?“ Kuid see oleks olnud hukkamõistev, ülbe ja isegi silmakirjalik. See oleks olnud enesekaitsemehhanism, mitte aga see, mida ta tegelikult kuulma pidi.

Sügaval südames tahab enamik inimesi uskuda, et on head – koguni piisavalt head, et teenida välja õnnelik igavik. Pealegi kui üritada rääkida kellelegi tema vigadest, on meil kõigil tüüpiliseks reageeringuks enesekaitse. Me tahame tõesti uskuda, et oleme üpris head.

Ometi pole ma kunagi kohanud kedagi, kes söandaks pidada end täiuslikuks. Kas pole huvitav? Me ei ütle, et oleme täiuslikud, kuid ei taha ka lasta end nimetada halvaks. Kuidagimoodi oleme inimestena loonud selle meelevaldse halli tsooni, mida võiks nimetada „mitte üleliia halvaks“.

See hall tsoon vaigistab vaat et igaühe südametunnistust. Me kõik kehtestame ise oma piirid ja normid ning alati on keegi „meist halvem“, kellega end võrrelda. Üldiselt järeldame, et oleme „üpris

head“, kui vaid suudame näidata näpuga kellelegi, kes on meist halvem. See on nagu veider mäng, mille abil püüame panna end uskuma, et meie suhe Jumalaga on korras.

Tol hetkel seal restoranis soovis Julie minu suust kuulda: „Kuule, Julie, ma tean küll, et sul on oma puudused, aga ei, sa pole *halb*.“ Lõppude lõpuks, kes olen mina kõigi oma puuduste juures, et teda kritiseerida, eks ju?

Ma tajusin, et tema küsimus on enamat kui pinnapealne mure. Ta tahtis tõepoolest teada oma südames, kas mina usun, et ta on Jumala poolel.

Kas tahad teada, mida ma talle ütlesin? Ütlesin talle seda, mida Piibel ütleb.

„Julie, mitte ainult sina ... kõik on halvad, mina ka.“

Enne kui nüüd vihastud ja selle raamatu prügikasti viskad, anna mulle veel minutike selgitamiseks, mis sellega mõtlen.

Tema esimene vastus oli: „Kuule nüüd, ära hakka mulle jutlust pidama, ma tahan teada, mida sa tegelikult mõtled.“

Ütlesin täiesti otse: „Julie, me oleme kõik halvad. Mina olen halb, sina oled halb – mitte keegi pole täiuslik!“

Mu sõber, sa ei pruugi pidada end „liiga halvaks“ ega „tegelikult halvaks“, kuid tead sama hästi kui mina, et sinagi pole täiuslik. Mis siis meie osaks jääb? Kuidas vaatab Jumal selle ebatäiuslikkuse peale ja kuhu see meid Tema silmis asetab? Mis tähendus on meie ebatäiuslikkusel igaviku valguses ja selles, kuhu läheme pärast surma?

Need on kaalukad küsimused, aga Piibel vastab neile kõigile väga selgelt. Sõnum pole mitte niivõrd varjatud, kuivõrd eiratud või ümber kirjutatud inimeste usulistele kavadele sobivaks. Kui võtta Piiblit tõsiselt, nagu Jumal seda tahab, on kõik klaar. Mida siis Jumal ütleb? Kas oleme tõesti kõik halvad? Lugesed oled ehk asunud oma mõtteis juba kaitsepositsioonile. Ära unusta, hea uudis on veel ees, nii et lase oma kaitsekilp alla ja kuula Jumalat avatud südamega. Tema ütleb nõnda sinu, minu ja ka kogu ülejäänud inimkonna kohta: „Sest kõik on pattu teinud ja ilma jäänud Jumala kirkusest“ (Roomlastele 3:23). Vaid mõned salmid eespool kinnitab ta: „Ei ole õiget, ei ühtainsatki“ (Roomlastele 3:10). Lihtsalt öeldes pole keegi täiuslik. Mitte keegi meist ei küüni Jumala kirkuseni ega Jumala täiuslike normideni.

Kuigi me ehk saame öelda, et oleme paremad kui mõni teine, jääme me kõik Jumala täiuslikkusest

nii kaugele, et meie väiklased võrdlused muutuvad mõttetuks.

Mõelgem sellele sedasi. Mis siis, kui Jumal käsiks meil hüpata Kuu peale? Sina hüppad küll ehk kõrgemale kui mina ja mina hüppan ehk kõrgemale kui minu viieaastane tütar, kuid lõppeks ei küüni me keegi eesmärgini.

Seda mõtlebki Jumal, kui ütleb, et me kõik oleme „ilma jäänud Jumala kirkusest“. Me kõik jääme nii kaugele, et see pisike erinevus sinu headuse ja kellegi teise headuse (või halbuse) vahel ei oma mingit tähtsust Jumala silmis.

Lihtsalt öeldes ütleb Jumal inimkonnale: „Sul on probleem. Sinu patt. Sa oled puudulik. Sa ei küüni minu kirkuseni. Sa oled patune.“

Järgmises peatükis avastame, miks on see selline probleem, kuid kõigepealt peame olema valmis tunnistama, et probleem on olemas. Mõne inimese jaoks on see tõeliselt suur takistus.

Arutleme nii: „Ma lihtsalt pole halb inimene.“ Võrreldes kellegi teisega ei pruugi me olla nii halvad, kuid Jumal ei võrdle meid kellegi teisega. Jumala norm on kõrgem kui meie oma. Tema normiks on Tema enda täiuslikkus – Tema enda kirkus. Kui head me

enda arust ka poleks, Jumala normiga võrreldes oleme kõik päris halvad.

Kui normiks on kolme meetri kõrgune korvpallirõngas ja sa suudad hüpata piisavalt kõrgele, et seda puudutada, siis oled hea hüppaja. Kui aga normiks on Kuu kõrgus, sina aga suudad hüpata vaid kolme meetri jagu, siis pole sa sugugi hea hüppaja.

„Aga kes siis Kuu peale hüpata suudaks?“ võiksid küsida. „See on ju võimatu!“

Täpselt nii! See ongi võimatu.

Ma näen vaimusilmas, et mõtled: „Kas tahad öelda, et Jumal nõuab meilt võimatut?“

Jah, Tema enda Sõna kohaselt Ta seda just teebki. Ta nõuab meilt täiuslikkust. Miks aga peaks Ta meilt nõudma täiuslikkust, kui Ta ometi teab, et meil on võimatu seda normi täita?

On ainult üks järeldus. Ta teeb seda, et aidata meil mõista, et asi pole TEGEMISES, vaid TEHTUS. Asi pole mitte küllalt kõrgele hüppamises, vaid tunnistamises, et me ei suuda hüpata küllalt kõrgele. Alles siis saame lasta kellelgi endast vägevamal tõsta meid küllalt kõrgele. Oletagem, et Jumal nõuab meilt taevasse pääsemiseks sõna otseses mõttes Kuuni hüppamist. Kas hakkaksid proovima? Kas satuksid ahastusse või

paluksid imet? Üks on kindel – sa järeldaksid otsekohe, et ei suuda jõuda sinna omal jõul.

Sõber, sedasama peetakse silmas ka Piiblis, kui Jumal ütleb: „Sest ükski inimene ei ole maa peal nii õige, et ta teeks ainult head, aga mitte kunagi pattu“ (Koguja 7:20). Ta ütleb, et meie patt ja puudused muudavad isegi meie head teod mõttetuks Tema silmis, kuna meie patud lausa kannavad meid Tema juurest ära. „Me kõik oleme saanud rüvedaks ja kõik meie õigused on määrdunud riide sarnased; me kõik oleme närtsinud nagu lehed ja meie süü kannab meid ära otsekui tuul“ (Jesaja 64:5). Jumal ootab meilt nõustumist järeldusega, et me ei suuda jõuda Temani omal jõul!

Jumal tahab öelda, et meid lahutab Temast suur vahemaa, mille on põhjustanud meie puudused. Ja nagu juba järeldanud oleme, ei ületa hea *tegemine* seda vahemaad. Hea tegemine ei hüvita halba, nii nagu minu Visa krediitkaardi kasutamatajätmine ei hüvita varasemat kaardivõlga. Hea olemine ei tühista halba ega kõrvalda kuidagimoodi pattu, mille oleme teinud.

Jumal ütleb inimsoole: „Mis puutub teie suhetesse minuga, siis oleme lahutatud. Te olete üleni patus ja olete sellisena juba sündinud.“

Ta ütleb meile, et oleme sõna otseses mõttes sündinud puudulikena: „Vaata, süüteo olen ma sündinud ja patus on ema mu saanud“ (Psalm 51:7). Teisisõnu, juba meie eostumise hetkest alates oli patusus meie vaimulikus geneetikas sees. See pole lihtsalt *toimimise või käitumise küsimus. See pole tegemise küsimus, vaid olemise küsimus.*

Mind on õnnistatud kolme lapsega. Seda võib olla raske uskuda, kuid ma ei õpetanud ühtegi neist teadlikult pattu tegema. Ometi oskasid nad olla isekad juba enne rääkima või kõndima hakkamist. Peagi pärast seda oskasid nad jonnida, pahutseda ja tujutseda. Kõigest paariaastasena oskasid nad valetada, kakelda ja isegi teistele haiget teha. Kui me neid pattu tegema ei õpetanud, siis kust see kõik tuli?

Vastus peitub kirjakohas Roomlastele 5:12: „Sellepärast, nii nagu üheainsa inimese kaudu on patt tulnud maailma ja patu kaudu surm, nõnda on ka surm tunginud kõikidesse inimestesse, kuna kõik on pattu teinud.“ Lihtsalt öeldes on patt nende sees nagu ka kõigi muude meeste ja naiste sees sellel planeedil. See on meie sees. See on meie vaimulik pärilikkus. Hällist peale on igapäev meist loomulik kaldumus kurja teha. Kuid sa pead mõistma, et see on enam kui „kurja tegemine“. Kui see oleks käitumuslik probleem,

siis saaks seda parandada hea käitumisega. Kuid Jumal ütleb selgesti, et hea käitumine ei suuda seda probleemi lahendada. See on olemise probleem. Patt on meie sees nagu surmahaigus. See on sõna otseses mõttes meie kaasasündinud vaimulik viga sestpeale, kui Aadam ja Eeva, esimene mees ja esimene naine, otsustasid pattu teha.

Jah, sõber, meeldib see sulle või mitte, aga sa oled sündinud vaimulikult puudulikuna. Sa sündisid suure kaasasündinud vaimuliku veaga, mis teeb sind ebatäiuslikuks Jumala ees ja lahutab sind Temast. Ta kirjeldab seda nii: „Jumal on teinud elavaks ka teid, kes te olite surnud oma üleastumistes ja pattudes“ (Efeslastele 2:1).

Me tuleme selle salmi juurde veel tagasi, kuid pane tähele selle lõpuosa: me olime „surnud oma üleastumistes ja pattudes“. Mäletad, et sõna „surm“ otsene tähendus on „lahutus“? Sina ja mina oleme loomu poolest lahutatud Jumalast – surnud Jumala suhtes oma patususe tõttu.

Matean, et seepolesee, midapopulaarpsühholoogia sulle sinu enda kohta ütleb. See pole see, mida sina kuulda tahad. Kas eitad sellega, et oled ebatäiuslik? Kas suudad nõustuda, et oled puudulik ja et sinu

kaasasündinud vaimulik viga on tekitanud suure lahutuse sinu ja sinu Looja vahele?

See kõlab üpris halva uudisena, kuid vahel pead vastu võtma halva uudise, enne kui saab teha juttu heast uudisest. Mis siis, kui sul oleks ravitav vähivorm? Kas sa tahaksid kuulda halba uudist, et sinu arst saaks seejärel teatada sulle hea uudise? Kas tahaksid teada saada: „Sul on vähk ... AGA ... meil on selle vastu ravi“?

Enne kui suudad mõista Jumala ravi, pead nõustuma diagnoosiga. Jumala diagnoos on lihtne. „Sa oled sündinud vaimulikult puudulikuna ja oled võimetu täitma minu täiuslikku normi. Sinu tagasitoomiseks minu juurde tuleb teha midagi üleloomulikku.“

Miks on see kaasasündinud viga nii suur probleem? Miks ei võiks Jumal lihtsalt meie puuduste suhtes silma kinni pigistada ja edasi minna?

Hea küsimus. Uurigem siis välja, milline on Tema vastus.

Ainus Jumalale vastuvõetav makseviis

Mul on Discoveri krediitkaart, mida ma vahel harva kasutan jõuluostudeks, perepuhkuseks või oma soovide või vajaduste tarvis.

Oletagem, et kaotan hetkeks kõik piirid ja teen selle kaardiga ülepeakaela oste 5000 dollari väärtuses. Kuu aja pärast potsataks minu postkasti teatis minu maksekohustuste kirjelduste ja tasumisvõimaluste selgitusega.

Oletagem, et võla tasumise asemel helistan klienditeenindusse ja selgitan, et ma tegelikult ei tahtnudki neid oste teha, vabandan nende tegemise

eest ning ütlen, et püüan edaspidi paremini toimida. Kas sellega oleks mu võlg tasutud? Muidugi mitte.

Olgu, üritagem vaadata seda teisest küljest. Mis siis, kui helistaksin klienditeenindusse ning paluksin ja anuksin neil mu võlg kustutada. Kas äkki see ajaks asja korda? Minu arvates küll mitte.

Noh, need Discoveri kaardifirma tegelased on kindlasti üks kitsarinnaline ja tähenärija rahvas, eks ju? Kindlasti peaksid nad olema halastavamad ja armastavamad. Kindlasti pole nad õiglased!

Sõber, minu mõtlemine on ilmselgelt väär. Asi ei ole selles, nagu poleks Discoveri kaardifirma töötajad halastavad, kannatlikud või lahked. Nad on hoopis õiglased ja neil on õigus oodata minu võetud võlgade ausat tasumist.

Olen rääkinud paljude inimestega, kes ütlevad mulle: „Mina palun küll igal õhtul enne magamaheitmist Jumalalt oma patu andeks.“ Teised ütlevad: „Ma tunnistan regulaarselt oma patte üles preestrile või Jumalale.“ Kolmandad ütlevad: „Ma tasun oma patu eest heategemisega.“

Sõber, tõsi on see, et Jumal ei andesta pattu ega kustuta patu tagajärgi suvaliselt, nii nagu Discoveri kaardilt ei kustutata minu võlga suvaliselt, lihtsalt minu palve peale.

Ei, Discoveri kaardile on kehtestatud tagasimaksmisviis. Kaardilt saab võlga kustutada ainult seda maksmisviisi kasutades ja ei kuidagi teisiti. See pole ei ebaaus ega ebaõiglane. Hoopis vastupidi, see on mõistlik. See on aus ja õiglane. Ma ei saa saata neile kirjalikku vabandust, tänupüha toidupakki ega isegi Walmarti kinkekaarti. Ma pean saatma neile makse ühes kindlas vormis – rahana. See on Discoveri krediitkaardifirma kehtestatud norm ja tava. Ma ei vaidlusta seda, ma lihtsalt aktsepteerin seda ja toimin nende kehtestatud normi järgi.

Paljuski samamoodi on Jumal kehtestanud tasu patu eest. Jah, patu eest tuleb tasuda. Miks? Sest Jumal on õiglane ja hea. Hea Jumal ei laseks eales midagi nii kohutavat kui patt vohada igavesti ajalikus ja igavikulises ilmas. Ei, hea Jumal lahendaks patu üks kord ja alati, et meie saaksime sellest viimselt vabaks kogu igavikuks. Mõistad, Jumala headus nõuab, et Ta võtaks millegi nii laastava kui patt vastu tarvitusele abinõud.

Niisiis ammu enne sinu ja minu sündimist – ammu enne maailma loomist – kehtestas Jumal karistuse, tasu patu eest. Selles ei ole võimalik läbi rääkida. See on õiglane ja aus ning, jah, isegi hea, kui vaadata patu kohutavat väge ja hävitustööd. Mis see karistus siis on?

Jumal ütleb: „Sest patu palk on surm“ (Roomlastele 6:23). Surm. Näib kuidagi ränk tasu, kas pole? Kõlab üpris halvasti. Aga vaadake veelkord.

Miks peaks *hea Jumal laskma patul elada*? See oleks mõõtnatult hullem sellest, kui meie õigussüsteem lubaks mõrva ja märulit. Kui meie õigussüsteem nõustuks selliste metsikustega, poleks see enam hea süsteem. Niisamuti poleks Jumal enam hea Jumal, kui lubaks patul ja kurjusel kesta igavesti.

Ei, Tema headus nõuab Temalt tegutsemist. Tema õiglus nõuab tasu ning ammu enne sinu ja minu ilmaletulekut otsustas Jumal, et patu eest olgu vaid üks tasu, ainult üks vastuvõetav lahendus millelegi nii surmavale ja hävitavale – surm.

Patt peab surema. Surm peab surema. Need asjad, mis on nii kurjad ja külvavad hävitust, peavad saama selle ainsa ausa lõpu, ainsa vastuvõetava tulemuse – need tuleb panna viimsesse vanglasse luku taha. Patt on *nii halb*, et Jumala ainsa ja lõpliku kohtuotsuse kohaselt peab patt surema.

Kas tunnetad läbi selle surmaotsuse kumamas Jumala headust ja armastust? Ta keeldub lubamast millelgi kahjulikul meid igavesti vaevata. Ta armastab meid liiga palju. Tema headus on liiga hea. Ta ei saa lasta patul jätkuvalt maailma hävitada.

Oletagem, et sinu elukoha lähedal elab mõrtsukas. See mõrtsukas tapab, nagu ise tahab, ega eelista üht ohvrit teisele. Ta tapab mehi, naisi ja lapsi ette hoiatamata ja kahetsust tundmata.

Oletagem, et sa tead, kes ta on, ja oled helistanud politseisse, aga nemad juba teavad, kes tapja on. Oletagem, et nad on otsustanud lasta tal edasi tappa. Ei mingit karistust. Ei mingit vastutuselevõtmist. Ei mingit õigusemõistmist. Oletagem, et kriminaaluurijad ütlevad sulle: „Oleme otsustanud lihtsalt tema vastu head olla. Armastav politseijaoskond ei saadaks kunagi kedagi vanglasse.“

Sa oleksid nõrдинud! Sa teeksid kõik vajaliku selle mehe vastutuselevõtmiseks ning kogukonnas rahu ja julgeoleku taastamiseks. Kas oled kunagi kuulnud kedagi ütlemas: „No ma lihtsalt ei suuda uskuda, et *armastav Jumal looks põrgu!*“ või „Ma ei usu, et armastav Jumal mõistaks kunagi kohut patu üle!“? Sõber, kuidas saaks armastav Jumal *mitte võtta midagi ette kõikide nende kohutavate asjade suhtes*, mis siin elus olemas on? Kuidas saaks armastav Jumal lasta patul vabalt vohada ja mitte midagi ette võtta?

Ta ei saa. Ta ei lasegi.

Piibel õpetab väga selgesti, et kui aeg jõuab lõpule, teeb Jumal patu ja surma suhtes lõpliku kohtuotsuse.

Ta nõuab lõplikku tasumist ja patu eest tasumine on Talle vastuvõetav vaid ühes vormis – surmaga.

Tegelikult on Jumal loonud patule ja surmale viimse vangla – viimse puhkepaiga. Seda nimetatakse „tulejärveks“. Ilmutuse raamatus 20:14 räägitakse sellest viimsest kohtust: „Ja surm ja surmavald visati tulejärve. See on teine surm – tulejärv.“

Sõber, see pole alatu, ebaõiglane ega ebaaus. See on *hea, et Jumal saadab patu ja surma igavesse puhkepaika!*

Aga sellega nõustuda on ikkagi raske. Luba mul sulle taas meenutada, et me ei uuri siin inimeste arvamust, vaid otsime Jumala väljaöeldud tõde. Me üritame mõista Tema tingimusi.

Piibel ütleb selgesti, et algselt ei loonud Jumal põrgut inimeste tarvis. See oli mõeldud kuradile ja tema inglitele. „Siis ta ütleb ka vasakul käel olijatele: „Minge ära minu juurest, te äraneetud, igavesse tulle, mis on valmistatud kuradile ja tema inglitele“! (Matteuse 25:41) Jumala algne kavatsus oli, et pärast viimse kohtuotsuse tegemist kuradi ja patu suhtes toob Ta inimesed igavesse armastavasse suhtesse Temaga. Tema plaan on kasvanud välja armastavast südamest ja headusest. Tema on täiuslik: täiuslikult armastav, täiuslikult hea, aga ka täiuslikult õiglane.

Kuna Jumala õigussüsteem nõuab patu eest tasu – surma –, ja kuna mina sündisin puudulikuna, sest

minu vaimulikes veresoontes voolab patt, olen nüüd väljapääsmatus olukorras.

Kuna olen patune, tuleb mul tasuda võlg minu patu eest. Selline on seadus Jumala õigussüsteemis. Nüüd seisab minu ja Jumala vahel patt. Ehkki Jumal *armastab mind, vihkab Ta pattu. Kui Ta ei vihkaks pattu, ei saaks Ta mind armastada*. Seda võib võrrelda näiteks sellega, kui sinu lähedasel on vähk. Sa ei saa armastada oma sugulast ja vähki korraga. Kui armastaksid oma sugulast, siis vihkaksid vähki ja sooviksid selle võimaluse korral kõrvaldada. Kui armastaksid vähki, muutuksid oma sugulase vaenlaseks.

Just seda ongi mõeldud Piiblis, kui öeldakse, et „lihalik mõtteviis on vaen Jumala vastu“ (Roomlastele 8:7). Sinu tunded Jumala vastu võivad olla soojad või siis hoopis ebamäärased, aga sinu patt teeb sinust Tema vaenlase, ehkki Ta armastab sind väga. Seda on valus teada. See võib olla mõru pill, kuid just selline on Piibli sõnum.

Pole siis ime, et ma ei saa Jumala õigeksmõistu omal moel ega heade tegudega välja teenida. Patt on tee peal ees nagu suur kuristik ja lahutab mind kõigest Jumala kavandatust.

Lühidalt öeldes mõistab minu patt mind Jumala silmis süüdi.

Aga ära nüüd minust valesti aru saa. See ei tähenda, et Jumal mind ei armasta. Hetke pärast jõuame ka selleni. See tähendab lihtsalt, et kui ei juhtu midagi imelist – kui Jumal ei leia võimalust sekkumiseks –, olen hukatusele määratud.

Ehkki Jumal armastab mind, ei saa Ta pattu taevasse lubada. Ta ei saa lasta patul elada, ja kuna patt on minu sees, kannan ma surma pitserit. Tema ei taha, et ma peaksin sekundigi viibima Temast lahutatuna põrgus. See pole kunagi olnud Tema kavatsus. Kuid täpselt nii lähebki, kui just ei toimu imet.

Minu patu eest tuleb tasuda. See on Jumala seadus. Minu patt peab surema. See ongi Jumala headus. See on nagu ütlemine: „Vähk tuleb välja ravid!“ Mis aga on see ravi? Me juba teame, et hea olemine see pole. Kuitahes hea või religioosne ma ka poleks, on minu sees ikkagi patt. Mäletad, see pole mitte *käitumise küsimus, vaid olemise küsimus. Hea olemisega ei saa tasuda patu eest.*

Ainult ühe asjaga saab tasuda patu eest. Surmaga. Surm on ainus tulemuslik lahendus millelegi nii kohutavale.

Niisiis, kui seisan Jumala ees ja minu nime juurde on pandud kirja patt – kui ma satun Tema palge ette patusena –, siis jääb mulle Tema enda sõnade kohaselt ainult üks viimne peatuspaik:

„Ja meri andis tagasi oma surnud ning surm ja surmavald andsid tagasi oma surnud ning igäühe üle mõisteti kohut tema tegude järgi. Ja surm ja surmavald visati tulejärve. See on teine surm – tulejärv.“ (Ilmutuse 20:13–14)

„Aga argade ja uskmatute ja jäledate ja mõrtsukate ja hoorajate ja nõidade ja ebajumalateenijate ja kõigi valetajate osa on tule ja väävliga põlevas järves, see on teine surm.“ (Ilmutuse 21:8) Jah, see tulejärv (Piibli mõistes) on päris koht, kohutav koht, ja inimesed tõesti lõpetavad seal oma pattude pärast. See pole Jumala soov, mitte seda ei soovi ta sulle, see on hoopis patu viimane puhkepaik. Kui imet ei juhtu, on kõik patustajad teel sinna, sest Jumal on liiga hea, et lasta patul elada.

Kaks korda selles salmis nimetab Jumal teist surma. Teisisõnu sureme me kõik üks kord ja siis seisame Jumala ees, kus tehakse otsus, kas elame edasi igavesti koos Jumalaga või sureme ühe korra veel. Teine surm on igavene lahusolek Jumalast tulejärves. See on lõplik ja pöördumatu. See pole paik, kus Jumal soovib meil lasta igavikku veeta, kuid see on ainus tasu patu eest.

Jumal nimetab seda surmamõistmiseks: „Nõnda siis, nagu ühe üleastumise läbi tuli kõigile inimestele surmamõistmine“ (Roomlastele 5:18).

Sõber, oma patu tõttu oleme Jumala ees surma mõistetud. Oleme kõik süüdi: „Seepärast ... sa ei saa

ennast vabandada“ (Roomlastele 2:1). Meil pole sõna otseses mõttes mingit vabandust. Meie patu võlg tuleb tasuda. Ei mingeid „kui“-sid, „ja“-sid ega „aga“-sid. Patt peab surema.

Kuna Jumal on hea, kuna Jumal on õiglane, kuna Jumal on armastus, peab Ta surmama kõik halva. Ometi, kuna Jumal armastab mind, ei soovi Ta mulle seda needust. Kuna olen sündinud patus, olen surmamõistetud, kui hea ma ka poleks olnud.

Oleme üpris õudses olukorras, eks!

Jah, on olemas miinimumtasu seadus. Jah, on olemas teine surm. Jah, kui just Jumal imeliselt ei sekku, on sinu ja minu osaks teine surm.

Me ei suuda hüpata Kuule. Me ei suuda täita Jumala täiuslikku normi. See on võimatu. Oleme võtnud endale võla, mida me ei suuda tasuda, ja tasuda saab ainult ühes vormis.

Kuid on olemas väga oluline kolmetäheline sõna, mis muudab kõik – AGA. Roomlastele 6:23:

„Sest patu palk on surm, aga ...“

Juhtuski ime!

Kas võin leida asendaja?

Kujutlegem, kuidas reageeriks Discoveri krediitkaardifirma, kui ma pidevalt helistaksin nende klienditeenindusse ja paluksin oma võlga tühistada või kui ma muudkui saadaksin neile tasuta toidu- ja humanitaarabipakke. Arvan, et nende lõplik sõnum oleks umbes selline: „Ärge unistagegi, makske aga võlg ära, või kui te ise ei suuda, siis leidke keegi, kes suudab!“

Mõtles sellele vastusele: „Leidke keegi, kes *suudab!*“ See on hea mõte. Leida keegi, kes suudab kas anda või laenata mulle selle raha, mida vajan võla tasumiseks. Lõppude lõpuks ei huvita neid, kes võla ära tasub, vaid

ainult see, et võlg saaks tasutud, ja seda nende, mitte minu tingimuste kohaselt.

Kurb küll, kuid maailm on täis inimesi, kes tõemeeli püüavad maksta oma patu võlga nende endi, mitte Jumala korra kohaselt. See pole sugugi uus skeem. Tegelikult tegi seda esimesena juba Kain.

1. Moosese raamatus, Piibli esimeses raamatus, tõi Kain Jumalale ohvri – tasu oma pattude eest –, kuid tegi seda oma korra kohaselt. Ta ei tahtnud tuua seda tasu, mida Jumal nõudis, ja nii ei võetud tema ohvrit vastu (1. Moosese 4:1–7). Jumal ütles sisuliselt: „Patu eest tuleb tasuda minu, mitte sinu tingimuste kohaselt.“

Kummatigi sai Kain Jumala peale väga vihaseks tema ohvri tagasilükkamise pärast, kuid see oli tema enda valik – talle sai komistuskiviks tema uhkus. Ehk oled lugemise käigus tundnud kiusatust hakata käesoleva sõnumi peale end õigustama või kaitsma? Ehk solvud, kui saad teada, et sinu headus ei ole Jumala jaoks piisav? Loodan, et talitsed oma uhkust ega lase sellel seista sinu ja Jumala antud ime vahele. Oleks ju rumal lasta uhkuse pärast patul võita!

Õnnetuseks on lõplikus kohtus palju inimesi, kes tegid palju head „Jumala jaoks“, kuid nende patu võlg on ometi tasumata jäänud. Nende TEGEMISEST Jumalale ei piisa.

Jeesus annab karmi hoiatuse neile, kes üritavad tasuda oma patu võlga omaenda korra kohaselt. „Mitte igäüks, kes mulle ütleb: „Issand, Issand!“, ei saa taevariiki; saab vaid see, kes teeb mu Isa tahtmist, kes on taevas.“ (Matteuse 7:21–23) Teisisõnu, pääsu taevasse saab Jumala ja ainult Jumala korra kohaselt.

Ta jätkab: „Paljud ütlevad mulle tol päeval: „Issand, Issand, kas me ei ole sinu nimel ennustanud ja sinu nimel kurje vaime välja ajanud ja sinu nimel teinud palju vägevaid tegusid?“ Ja siis ma tunnistan neile: Ma ei ole teid kunagi tundnud, minge ära minu juurest, te ülekohtutegijad!“

Paljud hakkavad siis üles lugema kõike head, mida nad Jumala heaks on teinud, kuid viimane sõna tuleb Jumala suust: „Ma ei ole teid kunagi tundnud!“ Teisisõnu: „Te pole kunagi tulnud minu juurde *minu korra kohaselt. Teie patu võlg jääb tasumata.*“

Tema sõnad „minge ära minu juurest“ tähendavad teist surma – igavest lahusolekut Jumalast.

Sõber, see on väga tõsine asi. Jumal on hea, armastav ja halastav, kuid ometi ka õiglane, püha ja täiuslik. Mina seisan Tema ees kui patune inimene – Tema südames armastatuna, kuid Tema õiguse poolest surmamõistetuna. Selleks, et Jumal saaks mind vastu võtta, peab ta kõigepealt täielikult kõrvaldama minu

patu ja selle eest tasuma. Pärast võla tasumist saab Ta mind kutsuda oma perre ja igavesse osadusse endaga. Kuid *enne*, kui see kõik sündida saab, tuleb tasuda võlg.

Pane tähele head uudist! Ime sündis tõepoolest! Vaata, Jumal „on teie vastu pikameelne, sest ta ei taha, et keegi hukkuks, vaid et kõik jõuaksid meelearandusele“ (2. Peetruse 3:9). Jumal ei taha, et üksainuski inimene patu pärast Tema kohtu alla peaks langema. Ta ei taha, et ükski peaks jääma Temast igaveseks lahutatuks põrgus.

Eelmises peatükis nägime salmi „Sest patu palk on surm“. Selle salmi teisest poolest algab tõeliselt hea uudis. Seal on öeldud: „aga Jumala armuand on igavene elu Kristuses Jeesuses, meie Issandas“ (Roomlastele 6:23).

Mis siis, kui ma ei *suuda* tasuda oma krediitkaardivõlga, aga sina suudad? Mis siis, kui oleksid mu sõber ja armastaksid mind nii palju, et kirjutaksid tšeki ja pakuksid seda mulle tasuta? Kas see toimiks? Kas Discoveri kaardifirma võtaks minu eest vastu sinu raha? Muidugi võtaks. Seda nimetatakse asendamiseks. Teisisõnu kantakse minu puuduva summa asemele sinu raha. Kui mina võtan sinu kingituse vastu, saab selle kanda minu arvele ja minu võlg kustutatakse.

Asendaja. Meil on elus palju asendajaid. Soolaasendajaid. Suhkruasendajaid. Lihaasendajaid. Meil on asendusõpetajaid, asendusjuukseid ja isegi asendushambaid. Asendaja originaali asemik ja enamasti on asemikud originaalist kehvemad. Jumala plaanis aga see nõnda pole.

Kui mõistan kõike seni öeldut – olen süüdi Jumala ees; patu pärast süüdi mõistetud; patt peab surema, sest surm on ainus vastuvõetav tasu; kui tasun oma patu eest ise, jään paratamatult igaveseks lahutatuks Jumalast –, siis on sellele tegelikult ainult üks lahendus. „Kas võiksin leida asendaja?“

Kas leiduks keegi või miski, kes või mis suudaks tasuda selle võla *minu eest*? *Kas olen hukatusele määratud või leidub mulle asendaja?*

Jumala vastus on üpris lihtne: „Jah, sulle leidub asendaja. On keegi, kes võib sinu surma ära võtta.“ On keegi, kes võib olla vahemeheks, kes suudab tasuda võla Jumala õiguse täitmiseks ning ühtlasi anda sulle igavese elu.

Kui sind huvitab, kes sinu surma ära võttis, siis loe edasi. Uurigem seda asendajat lähemalt.

Jumala ainus imeline asendaja

Kõigepealt mõistkem, et see pole mingi suvaline asendaja. Mina ei saa tasuda sinu pattude eest. Sina ei saa tasuda minu pattude eest. Tegelikult ei saa ükski tavaline inimene tasuda teise inimese pattude eest, kuna meil kõigil on sama võlg. Me kõik koosneme samast ainesest – patusest loomusest.

Ära unusta, et see pole lihtsalt toimimise või käitumise probleem, see on olemise probleem. Probleem pole mitte lihtsalt selles, mida ma teinud olen, vaid kes ma olen ja mis on minu sees.

Sellepärast peab asendaja olema hämmastavalt imeline, kes mitte ainult ei tasu minu patu eest, vaid

ka kõrvaldab selle minust täielikult ja hävitab igaveseks. See ime nõuab sedalaadi vaimulikku kirurgiat, mis kõrvaldab patu vähi ning loob minu sees uue identiteedi – sellise, kes pole patune Jumala ees.

Ma vajan asendajat, kes suudab muuta minu sisemuse patusest õigeks Jumala ees. Vajan asendajat, kes sureb seda surma, mida patt nõuab, üks kord ja alatiseks. Vajan enamat kui pinnapealset iluravi – vajan täielikku vaimulikku ümberehitust.

Jeesus nimetas seda tegelikult „ülaltsünniks“. Johannese evangeeliumi kolmandas peatükis kirjeldatakse seda, kuidas Jeesuse juurde tuleb üks väga religioosne inimene – üks väga hea inimene. See on mees, kes on terve elu *teinud väga häid asju Jumalale*, ja Jeesus ütleb talle kolmandas salmis: „Tõesti, tõesti, ma ütlen sulle, kes ei sünni ülalt, ei või näha Jumala riiki.“ Teisisõnu, kui sa ei ela läbi täielikku vaimulikku uuestisündi – kui sinu vaimulik identiteet ei muutu patusest õigeks –, ei pääse sa taevasse.

Taas ütles Ta: „Ära imesta, et ma sulle ütlen: Te peate sündima ülalt!“ (Johannese 3:7) See mees hämmastus Jeesuse sellise nõude peale ja küsis: „Kuidas saab inimene sündida, kui ta on vana?“ Seepeale vastas Jeesus: „Kes ei sünni veest ja Vaimust, ei saa minna Jumala riiki.“ Teisisõnu oli sinu esimene sünd (veest)

ihulik, aga sinu teine sünd (vaimust) peab olema vaimulik. Seda ei nähta silmadega, vaid kogetakse oma südames.

Asendaja. Imeline asemik – sedalaadi asendaja, kes mitte ainult ei tasu võlga, vaid ehitab mind täielikult ümber ja annab mulle uue vaimuliku pärilikkusliini. See on sedalaadi asendaja, kes nii tasub mu patu kui ka annab mulle Jumala ees täiesti uue identiteedi, mis on patuta ja võlata.

Kes see asendaja siis on?

Jumal ütleb nõnda: „Sest juba siis, kui me alles nõrgad olime, on Kristus surnud nende eest, kes tollal veel jumalakartmatud olid“ (Roomlastele 5:6). Taas ütleb Ta: „Ent Jumal teeb nähtavaks oma armastuse meie vastu sellega, et Kristus suri meie eest, kui me olime alles patused“ (Roomlastele 5:8). Jumal võtab selle kokku kirjakohas Roomlastele 5:19 sõnadega: „Sest otsekui tolle ühe inimese sõnakuulmatuse tõttu on paljud saanud patuseks, nõnda saavad ka selle ühe inimese kuulekuse läbi paljud õigeks.“

Jeesus ise ütles: „Mina olen hea karjane. Hea karjane annab oma elu lammaste eest.“ (Johannese 10:11)

Johannese evangeeliumi 14. peatükis on kirjas, kuidas Jeesus kõneles oma jüngritele, et Ta valmistub

minema tagasi taevasse nende jaoks kohta valmistama. Kõneluse käigus küsis üks Tema jüngritest sisuliselt seda: „Kuidas meie sinna pääseme?“ Üllatuslikult vastas Jeesus talle täpselt nõnda: „Mina olen tee ja tõde ja elu. Ükski ei saa minna Isa juurde muidu kui minu kaudu.“ (Johannese 14:6)

See on välistav ütlus! Jeesus ütles sõna otseses mõttes: „Kui sa üleüldse loodad Jumala juurde saada, siis pead tulema Minu kaudu.“ Ta ei öelnud, et pead tulema ristimise kaudu, kiriku kaudu, preestri kaudu või mingil muul moel. Ta ütles: „Mina olen ainus tee.“ Tema on ainus asendaja meie patu eest.

Paljudes uskudes on olemas vahendajad inimeste toomiseks Jumala juurde. Mõned nimetavad neid preestriteks või piiskoppideks, kuid mõte on selles, et see mees aitab tuua sind Jumala juurde teatud teed mööda, mille kaudu sina ise Jumala juurde tulla ei saa. Jällegi ütleb Jumal selle kohta selgesti: „Sest üks on Jumal, üks on ka vahemees Jumala ja inimeste vahel: inimene Kristus Jeesus“ (1. Timoteosele 2:5). Teisisõnu on Jeesus ainus vahendaja, keda sa eales vajad. Jumal ütleb: „Ometi me näeme teda, Jeesust, kes oli tehtud pisut alamaks inglitest, nii et ta Jumala armu läbi kõigi eest maitseks surma, nüüd pärjatuna kirkuse ja auga surma kannatamise pärast.“ (Heebrealastele 2:9)

Jah, Jumal andis hämmastava, imelise asendaja meie eest surema, meie patte ära võtma ja meid vaimulikult uuesti sünnitama, et saaksime Tema juurde tulla.

Jeesus on meie asendaja.

Jeesus on *sinu asendaja*.

Milline on Jumala vastus? Jah, sulle leidub asendaja, aga see asendaja peab olema enam kui pelgalt inimene. Ainsaks lahenduseks sai olla, et Jumal võtab inimese kuju, tuleb Maa peale, elab patuta elu ja sureb ise meie eest.

Jah, Jeesus on Jumal.

Kui see väide tundub sulle äärmuslikuna, mõtle sellele: kõigepealt väitis Jeesus ise korduvalt, et on Jumal. Üks näide on selline: „Kes on näinud mind, see on näinud Isa. Kuidas sa siis ütled: Näita meile Isa!“ (Johannese 14:9) Head inimesed ega head õpetajad ei kuuluta ju end Jumalaks.

Teiseks, Ta mitte ainult suri, vaid ka tõusis surnuist üles! Kõikjal maailmas saab ju käia usujuhtide ja üleilmsete ususüsteemide rajajate matmispaikades. Nii on see kõikide uskude puhul peale ühe – tõelise kristluse. Kui Jeesuse hauakambri juurde lähete, on see avatud ja tühi.

Ajaloolised faktid räägivad selgelt Jeesuse Kristuse ülestõusmise kasuks sõna otseses mõttes. Mõttele selle peale. Pärast Jeesuse surma pöördusid Tema järgijad tagasi oma endiste ametite juurde. Nad hülgasid Ta. Nende unistus oli surnud.

Kõigest paar päeva hiljem juhtus midagi elusidmuutvat ja imelist, mis pani neid loobuma kalameheametist kogu ülejäänud eluks. Samuti surid nad jubedat surma, kuna nad kuulutasid seda sõnumit: Kristus suri ja tõusis jälle üles.

Tahaksin esitada sulle ühe küsimuse. Kas sina sureksid millegi eest, mille tead olevat vale? Ma kahtlen selles.

Tõsiasi, et jüngrid surid oma sõnumi eest – iga viimane neist –, on piisav tõend, et Jeesus tõusis tõesti surnuist üles. Me teame, et Jeesus on Jumal, sest Tema on ainus inimene, kes on eales surma ära võitnud ja seda vastuvaidlematult tõestanud. „Nüüd aga on Kristus üles äratatud surnuist“ (1. Korintlastele 15:20).

Kolmandaks me teame, et Jeesus on Jumal, kuna see on ainus tõsiseltvõetav võimalus. Tegelikult sai Jeesus olla vaid üks kolmest: lihaksaanud Jumal, petis või hull. Üks autor on selle sõnastanud nii: Kõigevägevam, kelm või kuutõbine. Ta ise oli liiga tark ja Tema teenimine liiga väeline, et teda hulluks

nimetada. Ta ei saanud valetada, sest jällegi, Tema õpetus oli liiga ehtne ning Tema ja Ta järgijad oleksid ju muidu surnud vale eest. Tema imed, Tema elusidmuutev kolmeaastane vaimulik teenimistöõ ning Tema ülestõusmine surnuist sõna otseses mõttes tõendavad kõik, et Ta oli lihaksaanud Jumal.

Kui keeldud uskumast, et Jeesus on Jumal, siis pead kõrvale heitma kogu Piibli, sest see tõsiasi on läbiva niidina kootud iga lehekülje sisse. Kirjakohas Koloslastele 1:15 nimetatakse Teda „nähtamatu Jumala kujuks“. Kirjakohas 1. Timoteosele 3:16 on selgelt öeldud: „Tunnistatavalt suur on jumalakartuse saladus: Jumal on avalikuks saanud lihas, õigeks tunnistatud vaimus, nähtav olnud inglitele, kuulutatud paganatele, usutud maailmas, võetud üles kirkusesse.“

Jeesuse isikus täitusid kümned Piibli prohvetite ettekuulutused, milles Jumal oli töötanud saata meile Päästja. Temal endal puudus igasugune kontroll nende asjade üle, nagu näiteks selle üle, kus ja millal ta sünnib, kes on tema vanemad ja kuidas ta sureb. Iga viimanegi prohvetikuulutus täitus täpselt nagu Piiblis ennustatud. Tuhandeid aastaid varem oli Jumal töötanud saata selle asendaja ja kui Ta tuli, siis tuli Ta just nõnda, nagu Jumal oli öelnud.

Jah, Jeesus on lihaksaanud Jumal (Johannese 1:14). Ta tuli Maa peale ühel põhjusel: see oli ainus võimalus meie päästmiseks halastamatust vaenlasest, patust. See vaenlane oli meie maailma nii sügavalt sisse tunginud, et hoidis meid surmamõistu köidikus. Jumal armastab neid nii väga, et Ta tuli Maa peale meid päästma, sõna otseses mõttes.

Uurigem, mida kõike pidi Ta läbi elama, et seda päästmist teoks teha. Lugu läheb veelgi paremaks.

Täielikult tasutud

Ehk olete näinud pilte või kuulnud kirjeldusi sellest, mida Jeesus ristil läbi elama pidi. See oli kõige õudsem ja piinarikkam surm, mida toonased Rooma võimud suutsid välja mõelda. Selle teostasid ülimalt oskuslikud Rooma vangivalvurid, kes olid koolitatud põhjustama kõige rohkem valu kõige pikema võimaliku aja jooksul. See oli aeglane ja toores hukkamisviis, pealegi kõige alandavam avaliku surma viis. Valu oli nii hull, et inglise keeles tuletati selle kirjeldamiseks uus sõna, *excruciating* (ladina keelest: *crux* – rist, ristilöömine [*excrucis* – ristist (tulenev), eesti keeles: piinarikas (tlk)]).

Jeesust peksti improviseeritud kohtuistungil kõigepealt rusikatega ja Tema peale sülitati. Selle aja jooksul kisuti Tal habemekarvad välja ja Tema pähe pandi pikkade okastega pärg. Need okkad tungisid kahtlemata sügavale peanaha sisse, põhjustades läbilõikavat valu ja veritsust.

Pärast seda jõhkrat peksmist mõisteti talle kolmkümmend üheksa piitsahoopi piinariistaga, mida nimetati „üheksa sabaga kassiks“. See oli nahast piits, mille otsas on üheksa nahkriba, igasse põimitud metalli-, luu- või kivitükke, et piitsahoop liha katki lõikaks ja rebiks. Piitsutamiseks väljakoolitatud vangivalvurid olid ülimalt oskuslikud inimese vigastamises ilma surma põhjustamata. See oli võigas piinamisviis.

Lõpuks sunniti Jeesust, kes selleks ajaks veel vaevu hinges püsis, kandma suurt puuristi läbi pilkava rahvahulga künkale, mida meie nimetame Kolgataks. Sellel künkal pandi Ta risti peale pikali, Tema käed ja jalad löödi naeltega risti külge ja seejärel riputati Ta üles surema.

Jumal oli rääkinud selle loo ammu enne selle toimumist, kui Ta Jesaja raamatu viiekümne kolmandas peatükis andis meile järgmise prohvetikuulutuse. Seda

lugedes mõtle, et selles räägitakse, mida Jeesus tegi isiklikult sinu jaoks.

„Ta oli põlatud ja inimeste poolt hüljatud, valude mees ja haigustega tuttav, niisugune, kelle pealt silmad ära pööratakse: ta oli põlatud ja me ei hoolinud temast. Ent tõeliselt võttis ta enese peale meie haigused ja kandis meie valusid. Meie aga pidasime teda vigaseks, Jumalast nuhelduks ja vaevatuks. Ent teda haavati meie üleastumiste pärast, löödi meie süütegude tõttu. Karistus oli tema peal, et meil oleks rahu, ja tema vermete läbi on meile tervis tulnud. Me kõik eksisime nagu lambad, igaüks meist pöördus oma teed, aga Issand laskis meie kõigi süüteod tulla tema peale. Teda piinati ja ta alistus ega avanud suud nagu tall, keda viiakse tappa, nagu lammas, kes on vait oma niitjate ees, nõnda ei avanud ta oma suud. Surve ja kohtu läbi võeti ta ära, kes tema sugupõlvest mõtles sellele, et ta lõigati ära elavate maalt, ja teda tabas surm mu rahva üleastumise pärast? Temale anti haud õelate juurde, kurjategijate juurde, kui ta suri, kuigi ta ei olnud ülekohut teinud ega olnud pettust ta suus. Aga Issand arvas heaks teda alandada haigustega. Kui ta iseenese on andnud süüohvriks, saab ta näha tulevast sugu, ta elab kaua ja Issanda tahe teostub tema läbi.“ (Jesaja 53:3–10)

Kas võtaksid nüüd hetke ja loeksid selle piiblitõigu uuesti läbi? Palu, et Jumal aitaks sul tõeliselt mõista Tema sõnumit sinule. Selles räägitakse, mida nimelt Jeesus tegi, kui Ta ristil oma elu andis. Ta andis oma elu meie üleastumiste (meie patu) pärast ja tõi end ohvriks (tasumine).

Ristil ütles Jeesus mitu lauset. Ehk kõige olulisem oli: „See on lõpetatud!“ (Johannese 19:30)

Tehtud.

Mida ta ütles? Mida tähendab „see on lõpetatud“?

See tähendab sõna otseses mõttes „täielikult tasutud“. See tähendab, et täielik ja lõplik tasu iga patu eest, mida sa eales oled teinud, on nüüd toodud. See hõlmab kõiki sinu patte: varasemaid, praeguseid ja tulevasi; isegi neid, mida sa veel teinudki pole!

Jeesus oligi Jumala imeline sekkumine! Ta oli Jumal, kes tuli täitma jumalikku missiooni, et päästa inimkond patu võimu alt ja hukatusest, mille see kaasa toob. Jeesus oligi see ime!

Pärast Jeesuse surma torkas üks Rooma sõdur piigiga tema küljesse, et veenduda Tema surmas. Aga sellega täitus jällegi konkreetne prohvetikuulutus – tõendus, et Ta on see, kelle Ta end ütles olevat.

Ta maeti laenatud hauakambrisse, kuid kolme päeva pärast Ta sõna otseses mõttes võitis surma ja

ärkas jälle ellu! Neljakümne päeva jooksul nägid Teda sajad inimesed. Piibel ütleb: „Neile ta oli pärast oma kannatamist näidanud ennast elavana, tõendades seda mitmel viisil, ilmudes neile neljakümnepäeva jooksul ja kõneldes Jumala riigist.“ (Apostlite teod 1:3)

Kas mõistsid – vaieldamatu tõendus! Jeesuse ülestõusmine pole lihtsalt müüt, legend või vale, see on vaieldamatult tõestatud.

Mida tähendab see sinu jaoks?

Esiteks sai Jeesuse surmaga tasutud sinu patu hind. Sinu võla saab tõeliselt tasuda ja andestada tänu sellele, mida Ta korda saatis, kui ütles: „See on lõpetatud!“ Täielikult tasutud. Tehtud!

Teiseks tegi Tema ülestõusmine võimalikuks uuestisünni. Kas mäletad, et rääkisime „täielikust vaimulikust ümberehitusest“? Kuna Jeesus võitis surma täielikult, ei paku Ta sulle ainult tasu pattude eest, vaid Ta pakub sulle täiesti uut liiki elu – uhiuut vaimulikkude identiteeti. See ime saab olla täielik, sest Ta ärkas uuesti ellu. Sa saad lasta oma vaimuliku geenisüsteemi täielikult ümber korraldada, mis teeb sinust Tema silmis uue inimese. Sa ei pea enam jääma patuseks inimeseks, vaid saad uueks inimeseks, kellel pole mingit patuvõlga.

Just seda TEHTUD tähendabki. See ongi „see on lõpetatud“ tegelik tähendus.

Piibel kasutab tõesti suurepäraselt sõna „täiesti tasumise“ tähistamiseks. See sõna on „lepitusohver“ ja tähendab lihtsalt „täielikku tasu millegi eest“. Seda on kasutatud järgmistes kirjakohtades.

„... kelle Jumal on seadnud tema veres lepitusohvriks usu kaudu, et näidata üles oma õigust sellega, et ta kustutas varem tehtud patud oma jumalikus sallivuses.“ (Roomlastele 3:25) „Ning tema on lepitusohver meie pattude eest, kuid mitte üksnes meie, vaid ka terve maailma pattude eest.“ (1. Johannese 2:2) „Selles on armastus – ei, mitte selles, et meie oleme armastanud Jumalat, vaid et tema on armastanud meid ja on läkitanud oma Poja lepitusohvriks meie pattude eest.“ (1. Johannese 4:10) Piiblis nimetatakse Jeesuse poolt tehtut ka „lepituseks“. Jeesus tõi lepituse meie ja Jumala vahele, nii nagu lepitatakse osapooled pärast lahkmeelt. Kirjakohas 2. Korintlastele 5:18–19 öeldakse: „See kõik on Jumalast, kes meid on enesega Kristuse läbi lepitanud ja andnud meile lepitusameti; kuna see oli Jumal, kes Kristuses lepitab maailma enesega ega arvestanud neile nende üleastumisi ning on pannud meisse lepitussõna.“

21. salmis öeldakse taas: „Ta on teinud patuks meie asemel selle, kes patust midagi ei teadnud, et meie saaksime Jumala õiguseks tema sees.“ Jumal tegi Jeesuse „patuks“, et meie saaksime „õiguseks“. Hämmastav! Milline uskumatu kingitus! Milline kirjeldamatu armastus!

Piibel on täis salme, mis selgitavad üksikasjalikult, et Jeesus Kristus oli meie asendaja ning et Ta tasus meie võla täielikult. Võta hetk ja palu Jumalal aidata sul selgesti mõista Tema sõnumit järgmistes salmides. „... kes andis enese meie pattude eest, et meid välja kiskuda praegusest kurjuse ajastust Jumala ja meie Isa tahtmist mööda.“ (Galaatlastele 1:4) „Ta kandis ise meie patud oma ihus üles ristipuule, et meie, olles surnud pattudele, elaksime õigusele; tema vermete varal te olete saanud terveks.“ (1. Peetruse 2:24) „Sest ka Kristus kannatas pattude pärast üheainsa korra, õige ülekohtuste eest, et ta teid juhiks Jumala juurde, olles küll ihu poolest surmatud, ent elustatud vaimu läbi.“ (1. Peetruse 3:18) „Aga kui me käime valguses, nõnda nagu tema on valguses, siis on meil osadus omavahel ning Jeesuse, tema Poja veri puhastab meid kogu patust.“ (1. Johannese 1:7) „... ning Jeesuselt Kristuselt, kes on ustav tunnistaja, esikpoeg surnuist ja maa kuningate valitseja. Temale, kes meid armastab

ning on meid lunastanud meie pattudest oma verega.“
(Ilmutuse 1:5)

Lõpetaksin selle peatüki mõttega, et Jeesus ei tasunud sinu patu eest mitte osaliselt, vaid täielikult.

Kord rääkisin sellest mehele, kel näis olevat raskusi „täieliku tasumise“ mõistest arusaamisega. Pärast tundidepikkusena tundunud selgituskatseid oleks tal otsekui lamp peas põlema läinud.

Ta naeratas ja ütles: „Kogu elu olen mõistnud, et Jeesus maksis minu pattude eest, kuid uskunud, et see on mõlemapoolne – Jeesus tegi oma osa ja mulle jääb teha oma osa. Aga kui ma teist õigesti aru saan, tegi Jeesus kõik ja mina ei saa teha midagi. See on 100% Jeesus ja 0% mina.“

Täpselt. See pole „pool sina ja pool mina“ värk. Jeesus ei tasunud sinu patu eest osaliselt ega jätnud ülejäänud sinu tasuda. Ta ei öelnud: „See on peaaegu lõpetatud!“ Ta ei öelnud: „See on osaliselt tasutud.“ Ta ütles: „See on täielikult tasutud.“

Isegi uskudes, kus kinnitatakse uskumist Jeesusesse, näikse õpetavat, et Ta tasus ainult ühe osa meie patu eest. Paljud õpetavad, et sina pead ikkagi palju TEGEMA oma patu lepitamiseks, otsekui oleks Jeesus tasunud osaliselt ja sinapead tasuma ülejäänud eest. See lihtsalt ei ole Piibli sõnum.

Jeesus tasus kõige eest! TEHTUD.

Sõber, kas saad sellest aru? Sa ei pea tasuma oma patu eest. Jumaliku sekkumise ime on sündinud! Jumal astus vahele ja võttis enda peale sinu karistuse – kogu täiega!

Nüüd on küsimus järgmine. Kuidas see imeline tasu minu patu eest tegelikult minu arvele kantakse? Kuidas saab Jeesuse surma kohaldada minule?

Üht asja oleme kindlalt järeldanud: see ei sisalda TEGEMIST! Kuid see sisaldab otsustamist.

Kas usud, et see on kingitus?

Kui palju paremaks see asi veel minna saab?!

Suurim kingitus

Jõulud on meie majas väga oodatud aeg. Ilmselt sarnaselt sinule hakkame meiegi säästma ja kavandama mitu kuud varem. Väga varakult hakkavad lapsed koostama nimekirja puuduvatest asjadest, mida võiks jõuludeks soovida. Tõepoolest, juba kusagil augustikuus hakkame saama vihjeid. Oi, kui loominguliseks nad lähevad ja kuidas see nimekiri nende paari jõulueelse kuu jooksul muudkui pikeneb.

Tänavu tahab mu poeg kitarri, narivoodit, jalgratast ja uut pleierit. See on lühike nimekiri ja käesoleva kirjutamise ajal on jõuludeni jäänud tervelt kaheksa nädalat!

Pole kahtlustki, et kui aeg läheneb, võtame naisega veidi aega ja sukeldume sellesse džunglisse, mida nimetame kaubanduskeskuseks, et koos selle rahvamassiga jõuluoste teha. Jõulueelsel ajal võtame oma vaevaga teenitud raha ja kulutame selle kinkide tegemiseks oma kolmele lapsele. Keegi ei sunni meid seda tegema, me maksame nende kingituste eest täie hinna, sest me armastame oma lapsi.

Siis jõulupüha hommikul – või varemgi, kui meile auk pähe räägitakse – antakse need kingitused tasuta üle kolmele pöörasele lapsele, kes ei suuda kuidagi seda hetke ära oodata. Kahtlemata meeldib sulle endalegi igal jõulupühal või sünnipäeval paar kingitust saada. Kingituste saamises on midagi tõeliselt toredat.

Üks märkus jõulude kohta. Ehkki me räägime lastele aasta jooksul, et nad oleks head või nad ei saa jõuludeks midagi, teavad nad kõik, et see on nali. Tegelikult teavad nad, et saavad oma kingitused, olenemata sellest, kui head või halvad – tavaliselt üpris palju mõlemat – on nad olnud. Isegi laps mõistab, et kingitus on oma olemuselt mitte TEE, vaid TEHTUD. Teisisõnu ei eelda ükski kümneaastane, et peab oma jõulukingi eest maksuma. Maailma koolieelikute, algkooliõpilaste, teismeliste ja isegi noorte täiskasvanute seas valitseb üldine arusaam,

et jõulukinkide eest maksavad vanemad ja kinkide saajaks lapsed. See on otsekui üleilmne seadus.

Nõndaks, sõber, kui Jumal räägib makstud tasust sinu pattude eest, mis tähendab sinu jaoks päästet põrgust, siis mainib Ta seda sõna otseses mõttes kui kingitust. See on kingitus Temalt sinule Jeesuse Kristuse kaudu.

Kirjakohas Roomlastele 6:23 on öeldud: „Sest patu palk on surm, aga Jumala armuand on igavene elu Kristuses Jeesuses, meie Issandas.“ Lihtsalt ja selgelt – see on Jumala kingitus.

Johannese 3:16 algab nii: „Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusündinud Poja on andnud ...“

Ikka ja jälle ütleb Jumal meile Pühakirjas, et pääste on kingitus. Lugege tähelepanelikult neid salme ja vaadake, kui palju kordi Jumal seda kingitust mainib.

„Kuid armuanniga ei ole nõnda nagu üleastumisega! Sest kui ühe inimese üleastumise läbi paljud on surnud, siis seda kindlamini on paljudele saanud ülirohkeks Jumala arm ja and ühe inimese – Jeesuse Kristuse – armu kaudu. Ja anniga ei ole nõnda, nagu ühe patustanu puhul võiks olla, sest üheainsa üleastumise järel sai kohtumõistmine surmamõistmiseks, armuand aga on paljude üleastumiste järel õigeksmõistmiseks.

Jah, ühe inimese üleastumise tõttu on surm valitsenud kuningana selle ühe kaudu. Aga seda kindlamini need, kes saavad armu ülirohkesti ning õiguse anni, hakkavad valitsema kuningana elus selle ühe – Jeesuse Kristuse – kaudu. Nõnda siis, nagu ühe üleastumise läbi tuli kõigile inimestele surmamõistmine, nii on ka selle ühe õiguste läbi kõigile inimestele saanud õigekssaamine eluks.“ (Roomlastele 5:15–18)

Siin on keskseks sõnumiks, et nii nagu patt langes kõikidele osaks Aadama patustamise tõttu, nõnda on ka Jumala pääste (õigeksmõistmise ja õigeolemise) tasuta kingitus tehtud kättesaadavaks kõikidele ühe inimese – Jeesuse Kristuse – kaudu.

Sõna „õigeksmõistmine“ tähendab „õigeks kuulutamise“. Sõna „õige“ tähendab „täiuslik või õige Jumala silmis“. See ongi see sõnum: selleks, et Jumal saaks mind kuulutada õigeks (mitte süüdi), peab õigus tulema Jeesuse Kristuse kingituse kaudu.

Taas loeme kirjakohast 2. Korintlastele 9:15: „Tänu olgu Jumalale tema ütlemata suure anni eest!“ Ja lõpuks ütleb Jumal kirjakohas Efeslastele 2:8: „Sest teie olete armu läbi päästetud usu kaudu – ja see ei ole teist enestest, vaid see on and Jumalalt.“

Kahtlemata on see suurim kingitus, mida sulle on eales pakutud. See ületab terve sinu elu kõik jõulu-

ja sünnipäevakingitused kokku! See kingitus määrab sinu igaviku koos Jumalaga taevas.

Kingituse juures on kaks asja, mida pead mõistma.

Esiteks peab see olema täiesti tasuta. Tõelist kingitust ei saa kinni maksta ega välja teenida. Tõelise kingitusega ei kaasne mingeid tingimusi ega kohustusi. See peab olema kellegi teise poolt tasutud ja siis tasuta pakutud. Kui sa pead kingituse välja või ära teenima, kinni maksuma või kuidagi muidu hüvitama, siis pole see enam kingitus.

Seda peabki silmas Jumal järgmises salmis: „Kui aga armust, siis mitte tegudest, sest muidu ei oleks arm enam arm. [Kui aga tegudest, siis mitte armust, sest muidu ei oleks tegu enam tegu.]“ (Roomlastele 11:6)

Arm tähendab, et saan, mille pole ära teeninud. Halastus tähendab, et ei saa, mida olen ära teeninud. Halastus on see, kui politseinik peab sind kinni kiiruse ületamise pärast, kuid annab sulle ainult hoiatuse ja laseb sul minna. Arm oleks see, kui politseinik peaks sind kinni kiiruse ületamise pärast ja annaks sulle sajaeurose Kaubamaja kinkekaardi lihtsalt sellepärast, et ta sind armastab. Selle kingitusega pakub Jumal sulle nii oma armu kui ka oma halastust.

Ikka ja jälle nimetab Jumal seda Piiblis oma armuanniks – millekski, mida antakse teenimatust

poolehoiust. Kirjakohas Tiitusele 2:11 on öeldud: „Jah, Jumala arm on ilmunud päästvana kõigile inimestele.“

Kirjakohas Heebrealastele 2:9 on öeldud: „Ometi me näeme teda, Jeesust, kes oli tehtud pisut alamaks inglitest, nii et ta Jumala armu läbi kõigi eest maitseks surma, nüüd pärjatuna kirkuse ja auga surma kannatamise pärast.“

Teine oluline asi kingituse juures on, et see pole kohustuslik. Pealesunnitud kingitus polegi mingi kingitus. Kingitust ei saa saajale peale sundida, seda saab ainult pakkuda.

Sõber, kas mõistad Jumala sõnumit? Jumala tõde sinule pole TEE, vaid TEHTUD. Nii mitmel moel püüab Ta meile öelda, et igavene elu on kingitus – see on ostetud Jeesuse Kristuse surma läbi. Seda ei saa välja teenida, kinni maksta ega ära teenida. See on juba täielikult kinni makstud.

Sinu pattude täielik andestus on kingituseks pakitud ja ootab Kolgata ristipuu all. Selle maksis kinni sinu eest surnud Jeesuse Kristuse kallis elu ja veri. Ta pakub seda kingitust sulle tasuta oma armastuse ja armu pärast. See maksis Talle elu ja Ta ootab pikisilmi, et võtaksid selle vastu. Ta ei saa seda sulle peale sundida ja Talle on vastuvõetamatud sinu ponnistused selle väljateenimiseks. Ta igatseb, et saaksid selle kätte!

Mäletad, kirjakohas 2. Peetruse 3:9 on öeldud, et Jumal „on teie vastu pikameelne, sest ta ei taha, et keegi hukkuks, vaid et kõik jõuaksid meelearandusele“. Jumal ei saa sind sundida meelearandusele tulema: oma patuvõlga tunnistama ja tulema Tema juurde, ainsasse paika, kust leiad abi. Ta ei sunni end iialgi sulle peale. Ta pole sedalaadi jumal.

Ta on TEINUD kõik, mida Ta teha saab. Ta on tasunud täie hinna selle kingituse eest ning ootab nüüd sinu otsust. Kui soovid teada, kuidas seda kingitust vastu võtta, räägime edasi.

Kristusesse uskumine

Mis siis, kui saabuks jõulupüha hommik, aga mu lapsed keelduksid oma kingitusi avamast? (Ilmselt seda ei juhtu, kuid mõtle hetke minuga kaasa.) See oleks kohutav pettumus. Pärast kõike seda vaevalist ostlemist, pakkimist ja rõõmsat ootamist oleksime kohutavalt löödud, kui lapsed ei tahakski võtta vastu nende jaoks ostetut.

Tegelikkuses oleks see ju ülimalt ebatõenäoline. Miks? Sest kingituse saamine on kerge. See on tore. See on midagi, mida sa pikisilmi ootad ja aimad. Ma pole kordagi pidanud keelitama oma lapsi kingitust avama. Ma pole kunagi pidanud neile selleks peale käima. Ma

pole kunagi pidanud ootama, kuni nad otsustavad, kas seda võtta või jätta. Ma pole kunagi pidanud neid veenma, et minu kingitus on hea.

Ei, paistab, et neil ei tule midagi taolist mõttessegi. Aega viitmata, kohe pärast loa saamist, rebivad nad pakkepaberi kõigelt, mis silma alla satub.

Miks siis on nii paljudel kõhklusel kingituse vastuvõtmisel oma taevaselt Isalt?

Olen jaganud seda sõnumit nii paljudele, kes silmanähtavalt ei suuda otsustada, mida sellega peale hakata. Nad kõhklevad. Neil on raske uskuda. Nad ilmselgelt ei suuda võtta vastu seda, mille Jumal on teinud nii lihtsaks. Nad arvavad, et see nõuab kindlasti enamat. „Jumal ei päästaks mind nii kergesti,“ mõtlevad nad. Selles peab kindlasti olema midagi varjul. Peab olema midagi, mis minul teha tuleb, et seda välja teenida või kinni maksta.

Sõber, mida sa selle kohta ka ei arvaks, kui otsustad uskuda Piiblit, pead võtma aluseks TEHTUD, mitte TEE.

Ja kui võtad aluseks TEHTUD – kui nõustud, et pääste (tasu patu eest) on tasuta kingitus, siis jääb selle kingituse vastuvõtmiseks teha vaid kaks lihtsat otsust.

Vaata, suvalise kingituse vastuvõtmiseks pead tegema kaks lihtsat otsust: esimene on sisemine ja teine välimine. See käib nii.

Kui mina tuleksin tänaval sinu juurde ja pakuksin sulle kingituseks 1000 dollarit sularahas, peaksid tegema kaks kiiret otsust.

Otsus nr 1: Kas ma usun seda selli?

Sa seisatuksid hetke, vaataksid mulle otsa, hindaksid mind ja püüaksid arvata, mis mul mõttes on. Sa püüaksid kiiresti kaaluda, kas uskuda mind või mitte. Kõige tõenäolisemalt oleks sul minu suhtes kahtlusi – ehk niivõrd, et otsustad mitte uskuda ja rõõmsalt edasi astuda. Sel juhul pole teine otsus enam oluline.

Aga kui otsustad mind uskuda, oleks sinu sisemine otsus tehtud ja järgmiseks tuleb välimine otsus. Otsus nr 2: Kas võtta see kingitus vastu?

Isegi kui usud, et pakun sulle 1000 dollarit, võid ometi otsustada kingitust mitte vastu võtta. Sa võiksid öelda näiteks: „Täna väga, aga ei taha.“ Või siis: „Küllap on sinul seda rohkem vaja kui minul, sõbrake.“ Võiksid ka otsustada minema kõndida. Ehkki sa usud mind, võid ometi otsustada kingituse tagasi lükata.

Vaata, andja poolelt peab tõeline kingitus olema *tasuta ja vastuvõtmise kohustuseta, saaja peab aga*

tõelisse kingitusse uskuma ja selle vastu võtma. Kingitus saab sinu omaks vaid siis, kui otsustad andjat uskuda ja kingituse endale võtta. Kuni sa neid kaht lihtsat otsust ei tee, ei kuulu see kingitus tegelikult sulle. See võib küll olla kinni makstud, isegi pakitud ja valmis pandud, aga kui sa seda ei usu ega vastu võta, ei saagi see sinu omaks.

Nii on ka Jumala kingituse, igavese eluga. Sa ei saa seda kingitust tagaselja. Sa saad selle kingituse otsuse kaudu. Jah, see on kinni makstud. Jah, see on valmis ja ootab sind. Jah, sellele on kirjutatud sinu nimi. Ning jah, sa võid otsustada, et kõnnid minema. Sa võid otsustada, et ei usu ega võta vastu. See oleks kõige halvem otsus, mille sa eales teha võid.

Minu lapsed paistavad saavat jõulude ja sünnipäevade ajal nende kahe otsusega ühele poole üpris kiiresti. Tavaliselt pole neil kuigi raske uskuda ja vastu võtta.

Ometi näib, et nii paljud, kellega kohtun, ei saa otsustatud Jumala asjus. Kuidas on sinuga just praegu? Kas see on tõesti midagi, mille üle pead mõtlema viiekümne seitsme nurga alt? Kas see on tõesti midagi, mille kohta pead leidma kaheksakümmend kaks põhjust, miks seda mitte vastu võtta? See on Jumala kingitus. See on tasuta võtmiseks. Kui usud Piiblit, kui

haarad Jumala sõnast kinni, võib see saada sinu omaks kohe praegu.

Jumal kirjeldab kingituse vastuvõtmist nii. Kirjakohas Roomlastele 10:9–10 ütleb Ta: „Kui sa oma suuga tunnistad, et Jeesus on Issand, ja oma südames usud, et Jumal on ta üles äratanud surnuist, siis sind päästetakse, sest südamega usutakse õiguseks, suuga aga tunnistatakse päästeks.“

Kas tabasid ära? „Sest südamega usutakse õiguseks“ – see on uskumise pool; „suuga aga tunnistatakse päästeks“ – see on vastuvõtmise pool.

Taas ütleb Ta 13. salmis: „Sest igaüks, kes hüüab appi Issanda nime, päästetakse.“ Teisisõnu, kes iganes palub, võib saada selle kingituse Jumalalt. Kirjakohas Apostlite teod 16:31 antakse meile juhatus: „Usu Issandasse Jeesusesse, siis pääsed sina ja su pere!“

Veelkord ütles Jeesus: „Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusündinud Poja on andnud, et ükski, kes temasse usub, ei hukkuks, vaid et tal oleks igavene elu.“ (Johannese 3:16)

Ikka ja jälle ütleb Jumal Piiblis, et selle kingituse saame endale uskumisega ja vastuvõtmisega. See saab alguse seestpoolt – südamest. See saab alguse tõelisest usust.

On aga oluline mõista, sõber, et usku on kahte liiki. On olemas peausk ja südameusk. Peausk on lihtsalt millegi teadmine. Südameusk on tegelik toetumine sellele teadmisele.

Kui läheksin Tallinna lennujaama ja ostaksin pileti Estonian Airi lennule Kopenhaagenisse, võin uskuda oma peas, et see pilet ja see lennufirma suudavad mind viia Kopenhaagenisse. Teaksin seda oma peas, ilma et tegelikult sellele lennufirmale toetuma peaksin. See on peausk.

Südameusk oleks see, kui tegelikult selle lennuki pardale astun: siis toetuksin täielikult sellele lennufirmale ja lennukile, et need saaksid mind sihtpunkti toimetada.

Võib-olla sa juba usud Jeesusesse oma peas. Sa võid mõista kõike, millest selles raamatukeses kirjutanud olen. Miljonid inimesed üle maailma kinnitavad, et usuvad Jeesusesse, ja ometi püüavad päevast päeva endiselt maksta kinni omaenda pattu ning keelduvad lihtsalt tunnistamast oma lootusetut olukorda ja toetumast Tema täielikule tasule ristil.

Nüüd on küsimus selline. Kas otsustad *südamest uskuda* ainult Jeesusesse Kristusesse? Kas oled valmis uskuma, et miski muu sind päästa ei suuda? Kas oled valmis *puhtsüdamlikult pöörduma* tervenisti Kristuse

poole meeleparanduses ja usus? Kas sa tegelikult ka usud niivõrd, et toetud täielikult ainult Jeesusele, et Tema sind päästaks ja sinu patuvõla tasuks?

Kujutle, et oled põleva hoone viiendal korrusel lõksus. Ripud aknalaual, klammerdud elu eest hoone külge. Hoiad hoonest kõvasti kinni, aga oled surmale määratud.

Korraga märgatakse sind tuletõrjeautost, sinu all tõmmatakse lahti võrk ning kümme tuletõrjujat hakkab hüüdma, et sa hüppaks alla nende võrgu peale.

Sõber, sa ei saa toetuda korraga võrgule *ja* hoonele. Kui püüad toetuda mõlemale, siis sa sured. Sa pead otsustama sajabrotsendiliselt ühe või teise kasuks. Kui toetud hoonele, variseb see peagi kokku ja matab sind leekidesse. Tuletõrjujaile toetumiseks peaksid aga hoonest lahti laskma ja usus võrgule hüppama. Sul peab olema enamat kui peausk. Sinu hüpe nõuaks südameusku – sajabrotsendilist toetumist tuletõrjujaile.

Sel hetkel peaksid tegema need kaks otsust sekundi murdosa jooksul. Kas ma usun neid tuletõrjujaid? Kas võtan nende pakkumise vastu? Kui vastus mõlemale küsimusele on jaatav, siis tuleks targu hüpata. Hüppamisega võtaksid vastu tuletõrjujate päästepakkumise.

Nii lihtne see ongi. Nii paljud usud ja süsteemid ajavad asja keeruliseks – lükkavad kõik väga TEE poole kaldu. Nii paljud inimesed püüavad hoone külge klammerduda ja samal ajal tuletõrjujaid uskuda.

Sõber, sa ei saa toetuda nii TEE kui ka TEHTUD peale samaaegselt. Sa pead nüüd valima kas ühe või teise. Sa pead tegema oma otsuse Jumala kingituse suhtes. Kui see on kingitus, siis ei saa seda välja teenida. Kui sa pead selle välja teenima, siis pole see kingitus. Jumal on ju korduvalt öelnud, et sa ei saa seda välja teenida. Keda sa siis usud, kas Jumalat või religiooni? Kas usud omaenda arvamust või Jumala Sõna?

Tuleme tagasi nende kahe valiku juurde. Kas usun Jumalat? Kas võtan vastu tema kingituse?

Kuidas sellega on?

Kas usud Jumala sõnumit sinule? Kas usud oma südames, et Jeesus Kristus on Jumal? Kas usud, et hoolimata oma headest omadustest oled ikkagi patune ja vajad ümberehitavat imet? Kas usud, et Jeesus maksis sinu patu kinni ja tõusis surnuist üles? Kui sa tõesti usud neid asju oma südames, oled juba peaaegu päral. Kas võtad selle kingituse vastu?

Loodetavasti oled sa minu laste taoline. Loodetavasti ütled sa kohe praegu: „JAH, JAH, JAH ... kes seda ei teeks?! Ütle ainult, kuidas!“

Jumal on teinud selle väga selgeks. „Sest igäüks, kes hüüab appi Issanda nime, päästetakse“ (Roomlastele 10:13). Kuna puhtfüüsilistel põhjustel ei saa sa Jumala juurde astuda ja igavest elu võtta, ütleb ta lihtsalt: „Palu.“ Oma südameusu ja oma lihtsa palvega saad sa selle endale. Oma sisemise otsusega Jumalat täielikult usaldada ja oma välise otsusega kingitus vastu võtta (seda paluda) saad sa selle otsekohe ENDALE. Sa ei TEE midagi, et seda kingitust saada, vaid otsustad. Sa lihtsalt teed otsuse võtta vastu see, mis on juba TEHTUD.

See ongi selle raamatu mõte – esitada sulle kõige olulisem küsimus, mida sa eales võiksid lugeda kogu oma elu jooksul. See määrab, kus sa veedad kogu igaviku.

Kas sa just praegusel hetkel otsustad uskuda ja võtta vastu Jumala kingituse?

Ma eeldan, et oled üsna minu laste moodi – valmis kiskuma selle kingipaki lahti kohe, kui oma südamekätega selleni küünid. Sel juhul tarvitseb sul vaid paluda.

Kui oled sisimas juba teinud otsuse uskuda, siis on just praegu õige aeg see kingitus vastu võtta. Tee seda kindlasti. Selleks saad praegu, kui oled omaette, langetada oma pea ja südame kummarduseks ning

öelda ühe lihtsa ja ausa palve. See võiks kõlada umbes nii.

Armas Jeesus!

Ma usun oma südames, et Sa oled Jumal. Ma usun, et Sa surid kõikide minu pattude eest ja tõusid jälle surnuist üles. Ma tunnistan Sulle, et olen patune, ja palun nüüd kohe: ole minu Päästja. Ma toetun täielikult Sinule, et saaksid tulla minu ellu ja võtta mind kunagi taevasse. Ma võtan vastu sinu kingituse – igavese elu.

Täna Sind, et pead oma töotust ja vastad sellele palvele.

Aamen.

Kas uskusid ja võtsid vastu? Kui mitte, siis loodan, et teed seda väga varsti. Ära riski sellega, et lükkad selle homsele. Jumal tahab, et teeksid oma otsuse kohe, ja Ta ootab pikisilmi, et võtaksid Tema kingituse vastu. Ta ütleb: „Ennäe, nüüd on ülisoodus aeg! Ennäe, nüüd on päästepäev!“ (2. Korintlastele 6:2)

Tema päästemissioon on lõpule viidud, kuid sina pead laskma end päästa.

Kui sa aga selle palve palusid, siis õnnitlen sind tähtsaima otsuse puhul, mida sa eales võisid teha. Jumal on just kandnud Jeesuse Kristuse täieliku tasu sinu patuvõla eest üle sinu arvele. Sinu paturegister

on igaveseks tühistatud ja sa oled täiuslik, õige, õigeks mõistetud (nagu polekski sa kunagi pattu teinud) Jumala silmis. See ei pruugi tähendada, et sa enam pattu ei tee. Tegelikult teed küll, aga kui teed, siis on sulle juba andeks antud ning hind selle patu eest on juba tasutud.

Sa oled nüüd „uuesti sündinud“. Jeesus Kristus on tulnud sinu ellu, et sinna jääda, ja on alustanud sinu kasvatamist Tema armus. Ta on sinu vaimulikult tervenisti ümber ehitanud. Sa ehk ei tunneta erinevust, kuid Jumala enda sõnade kohaselt oled sa „uus loodu“ ja Jeesus Kristus elab sinu sees. Sul on sõna otseses mõttes uued vaimulikud geenid: patu geen on kadunud ning sinu sees on nüüd Jumala elu.

Sa ei pea kunagi seisma igaviku lävel ilma Jumalata. Ta töötab sulle igavest elu, mida ei saa kunagi mitte kuidagimoodi ära võtta. Sa ei pea eales enam kartma surma ega pead murdma, kuhu lähed pärast surma. Sa oled võtnud vastu selle, mis Kristus on sinu heaks teinud. See on juba TEHTUD, Sa ei TEINUD midagi, et seda välja teenida, ja sa ei saa TEHA midagi, et seda kaotada. Sa kuulud nüüd Jumalale ja Tema on sinu taevane Isa igavesti.

Ütlesin sulle, et tuleme tagasi salmi Efeslastele 2:1 juurde: „Jumal on teinud elavaks ka teid, kes te

olite surnud oma üleastumistes ja pattudes.“ „Elavaks teinud“ tähendabki „elavaks teinud“. Vaimulikus mõttes on Jumal sind ellu äratanud.

Milline suurepärase otsus! Milline suurepärase tulevik sul on! Sinu sisse on istutatud imeline uus elu!

On aga veel mõndagi, mida peaksid kindlasti teadma, enne kui selle raamatu käest paned.

Uus loodu, uus elu, uus tulevik

Kas mäletad minu ütlust, et me ei vaja pelgalt iluravi, vaid täielikku vaimulikku ümberehitust? Jeesus nimetas seda „uuestisünniks“.

Just see ongi sinuga juhtunud! Sa sündisid Jumala perekonda. Jumal tegi Sind elavaks ja selle uuestisünniga käivad kaasas mõned üpris olulised asjad. Jumal ütleb, et sa oled uus loodu, sõna otseses mõttes. Kirjakohas 2. Korintlastele 5:17 öeldakse: „Niisiis, kui keegi on Kristuses, siis ta on uus loodu, vana on möödunud, vaata, uus on sündinud.“

Nüüd oled sa Jumala silmis elus, varem olid aga surnud. See tähendab, et sul on tänu Jumala armutööle

oma südames võime kogeda isiklikku osadust Jumalaga iga päev. See on see lähedane osadus sinuga, mida Ta alati on tahtnud, ja see viib kõiksuguste suurepärase sisemiste muutusteni sinu elus. Nüüd on sul tõesti võime muutuda paremuse poole Jumala väe abil. Jumal kasvatab sind ja muudab sind seestpoolt, kui sa Tal seda lubad.

Jumal õpetab meid: „Nagu äsjasündinud lapsed igatsege vaimulikku selget piima, et te selle varal kasvaksite pääste poole“ (1. Peetruse 2:2). Jumala perekonnas oled sa vastsündinud laps! Sul on Jumala silmis uus algus ja sinu uues elus on suuri kasvuvõimalusi.

Sa oled uuesti sündinud Piibli viisil – Jumala viisil, täpselt nagu öeldud kirjakohas 1. Peetruse 1:23: „Teid pole uuesti sünnitatud kaduvast, vaid kadumatust seemnest, Jumala elava ning jääva sõna kaudu.“

Oleme nüüd jõudnud selle raamatu lõppu ja rõõmustan, kui otsustasid võtta vastu Jumala kingituse. Aga pead veel mõnda asja teadma.

Esiteks ei saa sa iialgi oma päästet kaotada! Sa oled igavesti kindlalt Jumala hoole all. Piiblis on selle kohta palju kirjakohti, sestap esitan siin vaid mõned neist.

„Sest ma olen veendunud, et ei surm ega elu, ei inglid ega peainglid, ei praegused ega tulevased, ei väed,

ei kõrgus, ei sügavus ega mis tahes muu loodu suuda meid lahutada Jumala armastusest, mis on Kristuses Jeesuses, meie Issandas.“ (Roomlastele 8:38–39)

„Temas olete ka teie sellest ajast peale, mil te saite kuulda tõe sõna, oma pääste evangeeliumi; ja kelles teiegi, saanud usklikuks, olete kinnitatud töötatud Püha Vaimu pitsseriga.“ (Efeslastele 1:13) See salm kirjas efeslastele õpetab, et Jumal on sind pitsseriga kinnitanud – vajutanud alatiseks sinu peale oma omanikupitseri – just sel hetkel, kui palusid ja võtsid vastu Kristuse.

Taas töötab Jumal: „Ma ei hülga sind ega jäta sind maha!“ (Heebrealastele 13:5)

Need on vaid mõned Jumala töötused, et kui sa kord oled juba „sündinud“ Tema perekonda, ei saa sa enam kunagi „mittesündinuks“ muutuda. Teiseks tahab Jumal, et sa kasvaksid. Sinu suhe Jumalaga on nagu vastsündinud lapsel, kel on elu kohta palju õppida. Jumal ütleb: „Kasvage meie Issanda ja Päästja Jeesuse Kristuse armus ja tundmises! Tema päralt olgu kirkus nüüd ja igaviku päevil! Aamen.“ (2. Peetruse 3:18)

Sa võid Jumalale lähemale kasvada väga mitmel moel. Apostlite tegude raamatu 2. peatükis tulid Kristusesse uskunud inimesed kokku pühakotta, et

Piiblit õppida ja üksteist julgustada. Sinul on tähtis leida esimese asjana tõeline Piiblit uskuv ja Piiblit õpetav kirik, kus saaksid igal nädalal Jeesust Kristust lähemalt tundma õppida ja leida sõpru, kes sind sinu usuteel julgustavad.

Kui võtad ühendust kirjastusega Striving Together Publications, oleme rõõmuga valmis soovitama head kogudust sinu lähikonnas, kus saaksid õppida Piiblit ja kasvada Jumala armus.

Sõber, sul on uus elu! Sa oled uus loodu Jumala silmis. Sul on uus igavene saatus ja uus taevane Isa. Ta tahab täita iga sinu vajaduse, anda juhatust igaks sinu otsuseks, muuta sinu elu seestpoolt väljapoole ja juhtida sind tulevikku, milles täitub Tema igavene eesmärk.

Samamoodi nagu sa toetusid usus Temale ja said päästetud, tahab Ta, et kasvaksid usus päevast päeva, õppides lähemalt tundma Tema armastust, Tema Sõna ja Tema plaani sinu elu jaoks.

Jumalale lähemale kasvamise protsess pakub sulle kindlasti suurt rõõmu. Nüüd kui su patuvõlg on tasutud, oled alati oodatud Tema palge ette. Kirjakohas Heebrealastele 4:16 on öeldud: „Läki siis julgusega armu aujärje ette, et me halastust saaksime ja armu abiks leiaksime parajal ajal!“

Sul pole vaja ei preestrit ega vahendajat – sa saad alati ise tulla otse oma taevase Isa juurde. Sa saad rääkida Temaga palvetades, Tema aga räägib sinuga oma Sõna, Piibli kaudu. Ta ütleb, et Tema Sõna on „elav ja tõhus ja vahedam kui ükski kaheterane mõök ning tungib läbi, kuni ta eraldab hinge ja vaimu, liigesed ja üdi, ning on südame meelsuse ja kaalutluste hindaja“ (Heebrealastele 4:12).

Soovitan sul hakata lugema Jumala Sõna ja palvetama Tema poole iga päev. Sa leiad päev-päevalt, et su süda igatseb kasvada Temale ikka lähemale ja lähemale. Mida rohkem sa Jumalat tundma õpid, seda enam sa Teda armastama hakkad. Mida enam sa avastad, kui palju Ta sind armastab ja mida Ta ikkagi sinu heaks on teinud, seda vastupandamatum Ta sulle tundub. Alustasime seda raamatut salmiga: „Tulge nüüd ja seletagem isekeskis, ütleb Issand. Kuigi teie patud on helepunased, saavad need lumivalgeks; kuigi need on purpurpunased, saavad need villa sarnaseks.“ (Jesaja 1:18)

Sa oled võtnud vastu Jumala kingituse – Jeesuse Kristuse – ja Ta on võtnud ära sinu patu. Kuna Ta on võtnud ära sinu patu, oled sa saanud uueks looduks Tema silmis, mitte tänu sellele, mida sa TEED, vaid tänu sellele, mida Tema on TEINUD.

Õnnitlused, et oled tulnud Jumala perekonda. Sa ei pea enam kunagi kartma surma. Sulle kuulub igaveseks igavese elu töötus, mitte seetõttu, et oled selle välja teeninud, vaid et oled Jumala kingituse vastu võtnud.

Nüüd on sinu käes suurim ja tähtsaim sõnum, mille Jumal eales inimkonnale on andnud. Kellel veel oleks sinu arvates tarvis seda sõnumit kuulda? Kas räägiksid sellest temale? Kas annaksid talle edasi selle raamatu? Mine nüüd ja räägi kellelegi teiselegi, et asja tuumaks pole TEE, vaid TEHTUD!

Nüüd luba Kristusel muuta oma elu seestpoolt väljapoole. Lase Tema headusel sinu sees avalduda sinu hea elu läbi. „Sest meie oleme tema teos, Kristuses Jeesuses loodud heade tegude tegemiseks, nii nagu Jumal on juba enne meile seadnud, et me teeksime seda.“ (Efeslastele 2:10) Ela Kristusele, mitte sellepärast, et ära teenida Tema poolehoidu, vaid sellepärast, *et see juba kuulubki sulle*. Vaata tulevikku suure kindluse ja ootusega!

„Kuid nõnda nagu on kirjutatud: „Mida silm ei ole näinud ega kõrv kuulnud ja mis inimsüdamesse ei ole tõusnud – selle on Jumal valmistanud neile, kes teda armastavad.”“ (1. Korintlastele 2:9) Jumal õnnistagu

sinu uue elu algust Jeesuses Kristuses! Tema ei vea sind kunagi alt!

Täna lugemast!

Autorist

Cary Schmidt töötab vanempastorina Emmanueli baptistikoguduses Newingtoni linnas, Connecticuti osariigis USAs. Tal on oma abikaasa Danaga kolm last ja nad naudivad Issanda teenimist ning oma perega koos aja veetmist. Ta on kirjutanud ka muid raamatuid, nagu „Discover Your Destiny“ („Avasta oma saatus“) ning „Hook, Line and Sinker“ („Kõige täiega“).

**Lähemat teavet meie vaimuliku
töö kohta saab järgmistelt
veebilehtedelt:**

www.strivingtogether.com

Sealt leiate kasulikku kristlikku materjali.

www.dailyintheword.org

Sealt leiate julgustava sõna igaks päevaks.

